СУБОТА, 13 СІЧНЯ 2007 РОКУ ■ № 5 (4005)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Вето подолали. Уряду руки розв'язані

Ранкове засідання 12 січня

Народні депутати подолали вето Президента на закон «Про Кабінет Міністрів України». За це рішення віддали свої голоси 366 парламентаріїв: 185 — з Партії регіонів, 121 — БЮТ, 31 — СПУ, 21 — КПУ, 8 —позафракційних. (Після чого фракція «Наша Україна» залишила сесійну залу. А «бютівці» заявили, що вони свідомо «прибрали конфлікт, який існував між Президентом і Прем'єром»).

(Закінчення на 2-й стор.).

Для виплат на дитину вивели формулу

Кабінет Міністрів затвердив порядок призначення і виплати допомоги при народженні дитини і допомоги по догляду за нею до досягнення трирічного віку. Право на це мають особи, застраховані в системі загальнообов'язкового державного соціального страхування.

Відповідно до урядової постанови, зокрема, допомогу по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку, не застрахованою у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування, призначають і виплачують у розмірі, що дорівнює різниці між 50% прожиткового мінімуму для працездатних осіб і середньомісячним сукупним доходом родини на одну людину за попередніх шість місяців, але не менше 90 грн. Для призначення одноразової допомоги при народженні дитини в орган праці і соцзахисту подаються заява, копія свідоцтва про народження дитини і довідка, видана державним органом реєстрації актів цивільного стану для призначення такої допомоги, **повідомляє «Інтерфакс-Україна».**

Дрімаюче «око государеве»

Пропонована серія журналістських розслідувань під загальним заголовком «Дрімаюче око государеве» не претендує на цілковите розкриття означеної проблеми. Мова йтиме про роль прокуратури в конкретних долях людей, маленьких «гвинтиків»; про порушення прав та інтересів громадян; про бездіяльність, непрофесіоналізм окремих слідчих; про однобічність і неповноту слідства тощо.

Тяганина, слабкий або недостатньо енергійний нагляд, повільність під час розкриття кримінальних справ, неповажливе ставлення до людей — все це автор і має на увазі, говорячи про дрімаюче «око государеве». Так, до речі, ще за часів Петра I називали наглядовий орган держави...

(Першу подачу читайте на 8—9-й стор.).

Фото Олександра ВОСКРЕСЕНСЬКОГО (з архіву «Голосу України»).

Щедрого вечора!

Сьогодні Меланки — день, який передує Василю або Новому року за старим стилем. Цей вечір ще називають Щедрим. Бо готуємо щедру кутю. До вечері, як і на Святвечір, за стіл сідає вся родина. Важливо, щоб одяг цього дня був чистий. Після вечері треба обов'язково зайти до сусідів та попросити одне в одного пробачення, щоб Новий рік зустріти в мирі та злагоді. На особливу увагу цього вечора заслуговують дівочі гадання. В перший день Нового року найпоширенішим був, та й нині залишається, обряд засівання. Засівають здебільшого діти, причому найщедріше обдаровують тих, хто прийшов до оселі перший. Колись існували цілі засівальницькі ватаги, тоді обряд перетворювався на справжню виставу, де головними дійовими особами були Василь, Меланка, Циган та Коза.

(Продовження теми на 6-й стор.).

■ ФОТОФАКТ

У палаці мистецтв «Український дім» відбулася культурно-мистецька акція «Христос народився — славімо його».

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

■ НОВИНИ

Кургани з хрестами розпаювали

Такі випадки зафіксовано у Козівському, Збаразькому і Теребовлянському районах на Тернопільщині. Під розпаювання потрапила пам'ятка національного значення «Кобилля-1». Майже 40 гектарів історичних земель відчужено в Гусятинському районі. І яких! Для археологів — це справжній Клондайк. Свого часу вони знайшли докази того, що тут були поселення черняхівської і трипільської культур. Наприклад, в урочищі «Дівич» під час розкопок у 1984 році натрапили на розмальовані статуетки тих епох. Поблизу села Сухостав, яке за доби середньовіччя мало статус містечка, також проводилися археологічні дослідження трипільської культури і ранньо-залізного періоду.

Однак це не зупинило чиновників...

(Закінчення на 7-й стор.).

Ціна абхазької риби — п'ять років ув'язнення?

Суд над українськими і російськими моряками, затриманими 10 січня грузинськими прикордонниками в абхазькій акваторії Чорного моря, може відбутися вже сьогодні. Про це повідомив завідувач консульського відділу Посольства РФ у Грузії Валерій Васильєв, **передає УНІАН**. Грузинська телекомпанія «Руставі» повідомила, що капітанам і судновласникам пред'явлені обвинувачення в незаконному перетинанні морського кордону і ловлі риби, а також порушенні правил судноплавства. За названі порушення законами Грузії передбачені штрафи або конфіскація суден залежно від тяжкості порушень. Що стосується капітанів, то, у разі доведення їхньої провини судом, вони можуть бути засуджені до п'яти років позбавлення волі.

(Закінчення на 7-й стор.).

Запоріжжя залишиться без питної води?

Запоріжжя і Бердянськ з 15 січня можуть залишитися без питної води через борги водопостачальних підприємств за спожиту електроенергію. **Як розповів заступник директора ВАТ «Запоріжжяобленерго» із збуту Олександр Громов**, заборгованість запорізького КП «Водоканал» за спожиту в 2006 році електроенергію становить 804 тис. грн., а борг Акимовської ділянки обласного комунального підприємства «Запоріжжяоблводоканал», що забезпечує подачу питної води на територію Бердянська, — 645 тис. грн. «У такій ситуації — за відсутності повних розрахунків по поточних платежах енергопостачальна компанія відповідно до вимог Закону України «Про електроенергетику» зобов'язана обмежити енергопостачання неплатників», — повідомив Громов. За його словами, напередодні ВАТ «Запоріжждяобленерго» надіслало керівництву боржників відповідні попередження.

Розшукують жартівника

З одного з кафе, розміщеного на центральній вулиці Рівного, змушені були евакуювати відвідувачів та обслуговуючий персонал. Через те, що до міськвідділу міліції від анонімного абонента надійшла інформація про замінування кафе. На щастя, це повідомлення не підтвердилося. Тим часом міліція розшукує анонімного «жартівника».

Олександра ЮРКОВА.

КОРОТКО

■ Мін'юст здійснить перевірку громадських організацій, зареєстрованих в Україні у 1995 році.

■ У Харкові за підозрою у вбивстві немовляти затримано 20-річну студентку.

■ Одеські прикордонники затримали при спробі в'їзду до Молдови громадянина, якого розшукують за вбивство.

■ У Криму сапери МНС знайшли 36 артснарядів, а в Луганській області виявили 355 мін часів минулої війни.

■ Проти посадовців Дніпропетровської митниці порушено кримінальну справу за зловживання владою.

■ У Сімферополі міліція затримала підлітків, які розмальовували фасади будівель.

НАСТУПНОГО ТИЖНЯ:

■ Верховна Рада України перебуватиме на канікулах (до 6 лютого).

■ Оголосять лауреатів загальнонаціональної програми «Людина року-2006».

■ У Карпатах підіб'ють підсумок традиційної Всеукраїнської дитячоюнацької альпініади на Говерлу.

Коментуючи в одному з радіоінтерв'ю нову стратегію США стосовно Іраку, перший заступник міністра з надзвичайних ситуацій Володимир Антонець наголосив на недоцільності збільшення кількості українських фахівців на іракській території

Після призначення нового віце-прем'єра, який займатиметься силовими структурами, «регіонал» Тарас ЧОРНОВІЛ не виключив можливості запровадження в уряді ще однієї віце-прем'єрської посади, до чиєї компетенції належатимуть зовнішньополітичні питання

Народні обранці й надалі працюватимуть стабільно і ефективно

Друга сесія проходила на своєрідному тлі боротьби за бюджет і використання тези про боротьбу за бюджет для відстоювання політичних позицій. На цьому наголосив Голова Верховної Ради Олександр Мороз на вчорашній підсумковій прес-конференції.

Одним зі здобутків другої сесії глава парламенту назвав прийняття бюджету. Крім того, він спрогнозував, що після прийняття сотівських законів доведеться багато попрацювати для захисту національного виробника, особливо в аграрній галузі.

Глава парламенту наголосив, що закон про Кабінет Міністрів треба було обов'язково приймати. А гостру реакцію прибічників зосередження влади в руках Президента на подолання вето глави держави Олександр Мороз назвав цілком природною. «Хоча й були певні втрати політико-ідеологічного змісту», — наголосив він, маючи на увазі вихід усіх «нашоукраїнців» із сесійної зали після голосування.

А вчорашнє призначення Володимира Радченка на посаду віце-прем'єра, за словами Голови Верховної Ради, —логічний крок і позитив.

Олександр Мороз не приховував, що з БЮТ було досягнуто політичних домовленостей в обмін на голосування антикризовою коаліцією за закон про імперативний мандат депутатів місцевих рад.

Він зазначив, що в майбутньому може бути єдність у голосуванні з «бютівцями» під час розгляду змін до Конституції стосовно місцевого самоврядування. Це, не виключив він, може бути ситуативна більшість голосів. Однак глава парламенту сумнівається, що може бути створено парламентську більшість з участю БЮТ. «Навряд чи на це піде Юлія Тимошенко, оскільки втрачається перевага як опозиційної політичної сили. А в суспільній свідомості це має значення», — сказав О. Мороз.

І надалі, зазначив Голова Верховної Ради, парламент працюватиме стабільно й ефективно. Однією з гарантій роботи представників різних політичних сил в Україні, на його переконання, є розвиток «усіх начал», які ми пов'язуємо з політичною реформою.

Більше стабільності — більше інвесторів

Учора Голова Верховної Ради України Олександр Мороз зустрівся з головним виконавчим директором компанії VINCI Construction П'єром Бержером та генеральним директором компанії BOUYGUES Travaux Publics Крістіаном Газеном. Під час зустрічі глава парламенту назвав перспективною співпрацю українських та французьких компаній, які працюють у сфері будівництва, зокрема, автомобільних шляхів.

«В Україні необхідно здійснити колосальний обсяг дорожньо-будівельних робіт», — зазначив він, зокрема, наголосивши на важливості розвитку комунікацій для загального розвитку економіки. О. Мороз також повідомив, що профільні комітети парламенту працюють над вдосконаленням законодавства стосовно концесій.

Керівники французьких компаній висловили зацікавленість у розвитку відповідних проектів в Україні. Верховна Рада, за словами глави парламенту, підтримуватиме на законодавчому рівні подальший розвиток транспортної мережі та працюватиме над тим, щоб законодавство у будівельній сфері було прозорим, стабільним і прогнозованим.

Вл. інф.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

■ **ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА**

Квартири за борги не забирати

Вечірнє засідання 11 січня

Таку пропозицію висловила у своєму законопроекті про внесення змін до закону «Про виконавче провадження» лідер БЮТ Юлія Тимошенко. Автор пропонує заборонити звернення судового стягнення при погашення боргів за житлово-комунальні послуги за рахунок вилучення у боржників належного їм житла. Вимога заборонити такі звернення, тобто конфіскувати у людей квартири, стосується лише тих, хто має неліквідний дохід і реально проживає у своїх квартирах, а не, скажімо, здає їх іншим.

Та з'ясувалося, що є й протилежна позиція. Її висловив представник фракції Партії регіонів В. Ядуха. Він сказав, що закон не можна підтримувати, бо люди взагалі перестануть платити, а соціаліст Євген Філіндаш не погодився з ідеологією закону, бо, мовляв, у такий спосіб законодавці провокують не виконувати рішення судів. І він за те, щоб забрати у суду навіть підстави для ухвалення рішень у стилі: квартиру — за борги. Як наслідок, документ не набрав належної кількості голосів для прийняття його у першому читанні. Проект відправлено на доопрацювання.

Судова тема на цьому засіданні виявилася провідною. Законодавці відреагували на вмотивовані нарікання Верховного Суду з приводу надмірного перевантаження найвищої судової інстанції касаційними справами. Ситуація для судової системи справді катастрофічна, адже, щоб дотримуватися розумних термінів розгляду справ, скажімо, суддям цивільної палати, а це 20 осіб, довелося б розглядати по 30 справ щодня.

Вочевидь, позитивно вплинула на депутатів і особиста присутність у сесійній залі Голови Верховного Суду Василя Онопенка — вчорашнього колеги-законодавця, який дохідливо пояснив ситуацію. За його словами, в разі внесення змін до закону «Про судоустрій України» (проект народного депутата Олени Шустік) Верховний Суд отримає можливість розосередити справи по регіонах і таким чином вдасться їх розглянути, а людям відстояти у суді свої права.

Василь Онопенко розповів також про напрацьовані Верховним Судом проекти змін до ЦПК та інші заходи, яких судова влада вживає для виправлення ситуації.

392 народні депутати проголосували за прийняття документа в першому читанні. 230 парламентаріїв у першому читанні схвалили і зміни до перехідних положень Кодексу адміністративного судочинства України.

До речі, певну причетність судова влада має і до схваленого Верховною Радою у першому читанні закону «Про організаційно-правові засади вилучення (викупу) земель права приватної власності». У висновках вищої судової інстанції України, до яких ще не звикли всі законодавці (або через відсутність таких висновків, або з інших причин), ідеться про ризики, розмитість деяких понять, що можуть допомогти спритникам вилучати за цим законом землю для громадських потреб (на автотраси, прокладення нафто- і газопроводів тощо) з приватної власності одного громадянина і передачі її різними хитрими шляхами у приватну власність іншого чи інших.

326 парламентаріїв погодилися продовжити до 1 січня 2010 року мораторій на порушення справ про банкрутство підприємств гірничої галузі.

Розглянули і пропозиції Президента України до закону про перелік підприємств, що підлягають приватизації.

А на початку засідання, скориставшись правом на позачергову перерву, фракції БЮТ і «Нашої України» виголосили з трибуни заяву, в якій засудили кадрову політику уряду у Міністерстві внутрішніх справ, зокрема, призначення заступниками міністра двох генералів, які, за словами промовця, в дні помаранчевої революції готові були підняти озброєну руку на беззбройних людей. Що ж це, запитували опоненти, за універсал єдності, коли деякі його підписанти однією рукою за мир і злагоду, а другою — групують чи реанімують такі силові методи.

Анатолій БЕНЬ.

Вето подолали. В уряду руки розв'язані

Ранкове засідання 12 січня

Крім того, парламентарії прийняли зміни до деяких законів України щодо статусу депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим та місцевих рад (щодо імперативного мандату) та закон про опозицію в першому читанні.

Ще на початку ранкового засідання депутати з фракції «Наша Україна» блокували парламентську трибуну з вимогою першочергово розглянути ці проекти. Навіть звіт ТСК з питань вивчення ситуації, що склалася у зв'язку з проведенням 26 листопада 2006 року позачергових виборів кіровоградського міського голови та фактами порушень виборчого законодавства України, довелося заслуховувати після годинної перерви, на якій узгодили особливості розгляду питань.

Народні депутати проголосували за призначення на посаду віце-прем'єр-міністра **Володимира РАДЧЕНКА (на знімку ліворуч).**

Після чого лідер фракції соціалістів Іван Бокий оприлюднив заяву стосовно розповсюдженого в деяких інтернет-виданнях запису телефонної розмови Олександра Мороза з іноземним послом. Сам Голова Верховної Ради зазначив, що опублікована стенограма «абсолютно точна». «Я не соромлюся того, що я казав, я своєї позиції не приховував», — заявив глава парламенту і запитав: кому дозволено стежити за політиками, коли це порушення Конституції України?

Парламентарії прийняли постанову про утворення Державного комітету у справах ветеранів, закон про мораторій на відчуження майна, яке перебуває у володінні Федерації професійних спілок України, а також подолали вето Президента на закон «Про внесення змін до статті 7 Закону України «Про банки і банківську діяльність».

На закритті сесії Прем'єр-міністр Віктор Янукович подякував депутатам за плідну роботу і наголосив, що за 15 років незалежності уряд отримав свої законні права. «В останній день другої сесії депутати показали, що можуть об'єднуватися навколо тих питань, від яких залежить життя країни. Ця сесія переконала, що пошук компромісу завжди веде до успіху і створює умови для консолідації», — зазначив він. «Ми виправлятимемо помилки і робитимемо все для того, щоб була довіра до влади», — резюмував Віктор Янукович.

Нині, зазначив Олександр Мороз, відбувається дуже складний процес зміни функцій, повноважень і відповідальності інститутів влади. Тому цей процес не може відбуватися безболісно для деяких політичних сил. Глава парламенту говорив і про нову якість роботи парламенту, яка виявлялася у прийнятті важливих законів.

Однак, зазначив глава парламенту, народні депутати також тісно працюють і з інститутом Президента: із 35 законів глави держави — 17 ухвалено. Під час другої сесії, нагадав Олександр Мороз, ухвалювалися й розв'язувалися за участю депутатів дуже складні питання, зокрема у міжнародному контексті. Крім того, сказав глава парламенту, у Верховної Ради і Кабінету Міністрів склався зовсім інший, якісніший рівень взаємин. Завдяки чому і основний фінансовий документ держави був прийнятий своєчасно, а також ухвалено перспективний план законодавчих робіт.

А найважливішою темою для наступної сесії, наголосив Голова Верховної Ради, буде продовження політичної реформи, зокрема вдосконалення Конституції і місцевого самоврядування. Парламент, за його словами, відстежуватиме якість прийнятих рішень і Президентом, і Кабміном. «Курс на підвищення ролі і статусу місцевих рад, на зміцнення демократії залишається незмінним. Парламент відпрацює всю визначену каденцію успішно й ефективно», — додав Олександр Мороз.

Голова Верховної Ради привітав усіх з новорічними і різдвяними святами і закрив сесію.

На початку ранкового засідання парламентарії привітали Миколу Мартиненка з днем народження. А народний депутат Юрій Кичатий, обраний до Верховної Ради за списком Партії регіонів, склав присягу і ввійшов до антикризової коаліції. Крім того, Голова Верховної Ради повідомив про виключення Володимира Заплатинського і Олександра Волкова з складу фракції «Наша Україна» (поки що ці депутати позафракційні).

Наталя ЯРЕМЕНКО.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Цинічно карати людей за борги, коли сама держава — боржник

Хто стоїть за незаконним прослуховуванням українських політиків?

Заява парламентської фракції Соціалістичної партії України 12 січня 2007 року

Декілька днів тому в деяких інтернет-виданнях і газетах було опубліковано фрагмент телефонних переговорів між Головою Верховної Ради України Олександром Морозом та одним із британських дипломатів.

У згаданих матеріалах повідомляється, що ці телефонні розмови записані в результаті операцій українських спецслужб і, в основному, Служби безпеки України. Є всі підстави вважати, що запис розмови є справжнім. Це тим більше обурливо, що керівники всіх правоохоронних органів, які мають технічні засоби для таких незаконних операцій, регулярно запевняли пресу та широку громадськість, що ніякого незаконного прослуховування політичних діячів не здійснюють.

Фракція Соціалістичної партії України вимагає від керівництва правоохоронних органів і спецслужб у найкоротший термін провести офіційне службове розслідування та виявити витоки незаконних прослуховувань Голови Верховної Ради України.

Служба безпеки України, Міністерство внутрішніх справ України, Державна служба спеціального зв'язку повинні надати офіційний звіт про систему контролю за використанням засобів електронного нагляду. Також офіційно має бути оголошено, скільки систем електронного шпигунства було завезено в Україну за останні роки, у чиєму вони розпорядженні і хто із посадових осіб несе персональну відповідальність за те, що були створені умови для незаконного прослуховування відомих державних діячів.

Доти, доки керівництво спецслужб не надасть повної інформації за всіма пунктами, фракція Соціалістичної партії України не братиме участі в будь-яких голосуваннях у Верховній Раді з прийняття рішень щодо діяльності спецслужб.

З огляду на сьогоднішню політичну ситуацію стає очевидно, що розвал у роботі українських спецслужб, який призводить до безконтрольного шпигунства за українськими громадянами, є результатом продуманих дій декотрих політичних діячів. Скандал з незаконного прослуховування телефонних розмов українських політиків має стати предметом звіту у Верховній Раді України керівників силових відомств, а також Генеральної прокуратури України.

Ми вважаємо, що відзвітуватися перед Верховною Радою України про причини зловживань службовим становищем у спецслужбах, про причини злочинних дій, пов'язаних із використанням спецслужб у політичній боротьбі, зобов'язані представники секретаріату Президента України, які взяли на себе відповідальність за реформування СБУ. Секретаріат Президента України також повинен публічно відзвітуватися про причини свого втручання в роботу українських спецслужб.

Керівництво секретаріату Президента України в публічних інтерв'ю заявило про те, що воно по суті само здійснює оперативне керівництво СБУ. В офіційному інтерв'ю один із заступників голови секретаріату заявив, що особисто проводить наради з керівниками підрозділів СБУ, особисто займається розстановкою кадрів у спецслужбі.

Парламент має знати, чи є який-небудь зв'язок між втручанням секретаріату Президента України в роботу Служби безпеки України та незаконним прослуховуванням телефонних переговорів українських політиків і посадових осіб.

Іван БОКИЙ,
голова фракції.

■ ОФІЦІЙНО

Відповідно до частини першої статті 97 Закону України «Про вибори народних депутатів України», постанови Центральної виборчої комісії від 11 січня 2007 року № 1 «Про визнання обраним народним депутатом України Кічатого Ю. С.» Центральна виборча комісія офіційно оприлюднює відомості про обраного народного депутата України у багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі 26 березня 2006 року.

Кічатий Юрій Святославович, 1959 року народження, освіта вища, перший заступник голови Рівненського обласного відділення Партії регіонів, проживає в місті Рівному, член Партії регіонів, включений до виборчого списку Партії регіонів під № 205.

Центральна виборча комісія.

«У зв'язку з виключенням із списків вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:

народного депутата України Вернидубова І. В.:

Шейка Миколи Федосовича (номер посвідчення 078/09);

народного депутата України Бокого І. С.:

Вєтрова Анатолія Васильовича (номер посвідчення 403/06),

Козлової Наталії Іванівни (номер посвідчення 403/05).

Управління кадрів».

Заява депутатських фракцій Верховної Ради України з приводу втручання співдоповідачів Моніторингового комітету ПАРЄ у діяльність законодавчого органу суверенної держави

10 січня 2007 року оприлюднено лист співдоповідачів Моніторингового комітету ПАРЄ Ханне Северинсен і Ренате Вольвенд на адресу Голови Верховної Ради України Олександра Мороза, в якому автори припустилися тиску на законодавчий орган — Верховну Раду України та її Голову. Вони намагаються скомпрометувати діяльність незалежного конституційного органу — Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини і нав'язати свою точку зору щодо кандидатури на цю посаду та способу його призначення.

У межах своїх повноважень, визначених статутом Ради Європи та зобов'язаннями відповідно до Висновку № 190 (1995) про вступ України до Ради Європи, Моніторинговий комітет може надавати рекомендації виключно стосовно поліпшення інституційних засад діяльності державних органів та вдосконалення правової системи держави. Водночас це жодною мірою не дозволяє давати коментарі та оцінки про діяльність посадових осіб держави та кандидатур для призначення на певні посади.

Тому позиція авторів листа є не що інше як брутальне порушення загальновизнаних принципів міжнародного права, зокрема державного суверенітету та невтручання у внутрішні справи. Адже призначення будь-якої особи на будь-яку посаду є виключно суверенним правом будь-якої держави. Вважаємо, що доповідачі тим самим проігнорували також принцип моралі в сучасних міжнародних відносинах, вдавшися до спроби зганьбити діючого Уповноваженого з прав людини та поширити про нього недостовірної інформації, що принижує авторитет України та її народу.

Не може не викликати сумніву те, що такі досвідчені парламентарії, які представляють країни, де панує принцип верховенства права, без стороннього впливу представників певних зацікавлених політичних сил у самій Україні зробили б такий необдуманий і непритаманний Раді Європи заангажований крок.

Вимога до голови українського парламенту з боку авторів листа про відповідне «переконання українських законодавців, зокрема лідерів парламентських фракцій», є не що інше як висловлення недовіри законодавчим крокам народних обранців напередодні голосування з кандидатури українського омбудсмана.

Закликаючи Голову Верховної Ради України до неупередженої позиції під час призначення українського омбудсмана, п. Х. Северинсен і п. Р. Вольвенд фактично самі продемонстрували свою упередженість та спробу чинити тиск на законодавчий орган України — члена Ради Європи.

Вважаємо за необхідне доручити Постійній делегації України в ПАРЄ довести нашу позицію до відома парламентаріїв Ради Європи та всіх членів Моніторингового комітету.

Іван БОКИЙ — від фракції Соціалістичної партії;
Петро СИМОНЕНКО — від фракції Комуністичної партії;
Раїса БОГАТИРЬОВА — від фракції Партії регіонів.

Комунальний човен з рифів не знімуть і нові тарифи

■ У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

11 лютого відбудуться парламентські слухання на тему «Стан житлово-комунальної сфери. Вихід з кризи». Комунальні проблеми днями обговорювали на міжкомітетських слуханнях Верховної Ради України.

Запрошений до дискусії віце-прем'єр-міністр України і за сумісництвом міністр будівництва, архітектури та ЖКГ Володимир Рибак нарікав на брак коштів та відсутність законодавчої бази для проведення комунальної реформи. Будь-які кардинальні зміни у галузі неможливі без запровадження нового Житлового кодексу, який протягом 10 років лежить у столах законодавців. У лютому Кабінет Міністрів пропонуватиме винести цей документ на обговорення під час парламентських слухань.

Народний депутат України Раїса Богатирьова звернула увагу на наявність великої кількості урядових програм і постанов, спрямованих на реформування ЖКГ, які існують переважно на папері. «За 2005—2006 роки з 53 заходів виконано тільки 19», підсумувала вона.

Зміни у галузі відбуваються надто повільно, що визнав і голова Комітету Верховної Ради з питань будівництва, містобудування і ЖКГ Юрій Сербін. Передовсім бракує нових підходів до управління житловим фондом, виробництва й надання комунальних послуг. Тільки в 17 відсотках багатоквартирних будинків створено об'єднання співвласників (ОСББ), досі не існує альтернативи державним комунальним підприємствам. Більш-менш активно приватна ініціатива працює хіба що у сфері надання ритуальних послуг. Нині 57 відсотків таких підприємств перебувають у приватній або колективній власності. Тим часом створювати комфорт для споживачів комунальних послуг погодилися тільки 364 приватні підприємства. Нині вони обслуговують 14 відсотків житлового фонду.

Не сприяє змінам і тарифна політика уряду. Учасники міжкомітетських слухань дійшли висновку: чинна система тарифоутворення є непрозорою і неефективною, а тому традиційно дає можливість відшкодовувати за рахунок населення втрати води і тепла, які відбулися не з його вини. Депутати підтримали ідею створення єдиного незалежного органу центральної влади, з яким місцеві держадміністрації погоджуватимуть комунальні тарифи.

Житлово-комунальна сфера залишається найенерговитратнішою. При цьому, на думку депутатів, влада й досі не сприймає ресурсозбереження як головний чинник підвищення рентабельності галузевих підприємств. У держбюджеті-2007 вперше було закладено 270 млн. грн. на пілотні проекти у сфері енергозбереження. Та населення і підприємства поки що не мають стимулів для економії ресурсів. Тому депутати пропонують запровадити пільгове оподаткування суб'єктів господарювання, які запроваджують альтернативні види палива та енергоощадні технології.

Парламентарії також пропонують посилити адмінвідповідальність за правопорушення у сфері енергозощадження. З метою запровадження нових енергостандартів та створення єдиного механізму державного контролю у цій сфері народні обранці рекомендуватимуть Кабінету Міністрів внести на розгляд Верховної Ради нові редакції законів України «Про енергозбереження» та «Про енергоефективність».

За результатами слухань народні депутати створили міжкомітетську робочу групу, яка працюватиме над законодавчим забезпеченням державної житлово-комунальної політики і розроблятиме відповідні нормативні акти.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

■ ФОТОФАКТ

У Харкові на маршрути виходять 12 нових тролейбусів, закуплених міською владою в місті Енгельс (Російська Федерація). У першу поїздку на новому тролейбусі вирушили керівники міста, представники «Міськелектротрансу» та журналісти.

Фото В'ячеслава МАДІЄВСЬКОГО (Укрінформ).

М'ясна арифметика

■ САМОВРЯДУВАННЯ

Створити тимчасову слідчу комісію для перевірки надходження сировини на м'ясопереробні підприємства держави — таке звернення до Верховної Ради ухвалили депутати Вінницької облради. М'ясокомбінати області переповнені контрабандною сировиною, зазначив у своєму виступі досвідчений господарник, депутат облради Олексій Порошенко. За його словами, керівники комбінатів самі зізнаються в тому, що їм вигідніше брати польське сало, ніж наше. Тим часом на свинокомплексах нашого господарства, уточнив О. Порошенко, нині нараховується дві тисячі (!) голів свиней вагою по 100—130 кілограмів, але на жодному м'ясокомбінаті їх не хочуть брати. Щоправда, дехто з керівників м'ясопереробних підприємств готовий піти на поступки — закупити поголів'я, але за ціною не більше шести гривень за кілограм живої ваги. «Це навіть дешевше собівартості. Перестріляти цих свиней, чи хай самі поздихають!» — кидає спересердя співрозмовник.

Свиноматки у сільгосппідприємствах Порошенка — елітні, їх завезли з Данії. Досвід вирощування свинини за європейськими технологіями фахівці вивчали у Франції і Німеччині. Там само закупили обладнання. У Крижопільському і Ямпільському районах реставрували приміщення свинокомплексів на 25 тисяч голів свиней. Мали намір будувати новий потужний свинокомплекс на 35 тисяч голів. Але робити цього вже не будуть, щоб, як каже співрозмовник, не опинитися у дурнях.

— Таких свиноматок, як у господарствах Порошенка, нема у жодному іншому сільгосппідприємстві області, — зазначив голова облради Григорій Заболотний. — Якщо їх втратити, то область зазнає значних збитків у розвитку свинарства.

До речі, ще одне господарство «Липівське» Томашпільського району вже почало вирізати свиноматки. Про це повідомив з трибуни сесії облради депутат Микола Мельник. Селяни не мають наміру працювати собі на збиток — Гайсинський м'ясокомбінат, куди липівчани здають поголів'я, знизив ціну на свиней до 6,5 гривні за кілограм живої ваги. Проте для рентабельного ведення свинарства, каже М. Мельник, свинина повинна коштувати хоча б по 9—10 гривень за кілограм.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Стан і перспективи розвитку загальної середньої освіти в Україні

Виступ міністра освіти і науки України Станіслава Ніколаєнка на дні уряду у Верховній Раді України від 09.01.2007 р.

Шановний Олександре Олександровичу! Шановні народні депутати, вся українська громада!

Від імені мільйонів освітян щиросердечно вітаю вас з Новим 2007 роком та Різдвом Христовим. Хай щасливим буде кожний і квітучою наша Україна!

Вступ

Розгляд стану справ у середній освіті одним із перших на засіданні парламенту є свідченням розуміння значення ролі школи в житті суспільства. Адже конструкція кожної розвинутої держави мусить опиратись на трикутник знань: освіта-дослідження-інновації.

Головним чинником розвитку XXI століття стає не накопичення матеріальних благ, а накопичення знань, досвіду, дбайливе ставлення до людей, їхнього здоров'я. На розвиток людського потенціалу щорічно у світі витрачається близько 20 трлн. доларів. Характерно, що для людського потенціалу у найрозвинутіших країнах сягає 2/3 національного багатства. У нас вдвічі менше. Звідси і добробут громадян, їх благополуччя, соціальний оптимізм.

Національна система освіти функціонує й розвивається у річищі дуже складних глобалізаційних процесів. І це розуміє наш уряд, антикризова коаліція. Не випадково на одному із найближчих засідань уряду буде розглянуто Програму розвитку освіти до 2011 року, яка є органічною складовою Програми діяльності уряду на цей само період «Конкурентна Україна». Нині на розгляді парламенту перебуває нова редакція законів «Про середню освіту», «Про вищу школу», «Про позашкільну освіту». «Про ПТО».

МОН аналізує стан справ у середній освіті і нарешті вносить конкретні зміни в діяльність галузі, сприяє її оновленню і розвитку.

На сьогодні в Україні у 20,4 тис. шкіл навчається майже 5 млн. учнів, працює 512 тис. педагогів. Якщо об'єктивно, без упередження поглянути на стан справ в освіті, то можна констатувати, що в нас є різні за якістю навчальні заклади. Є і найсучасніші — такі, як київський ліцей «Поділ», київська СШ №171, Рішельєвська гімназія в Одесі, Дніпропетровський ліцей інформаційних технологій, Львівський фізико-математичний ліцей, Вінницька гімназія №17 та інші. Таких шкіл багато. Не випадково за рівнем довіри громадян у суспільстві освіта серед інших інституцій в державі займає чільне місце після релігії і Збройних Сил. До речі, якщо по ІЛР Україна посідає 78 місце із 170, то якби не показник тривалості життя, Україна була б сороковою, бо освітянські показники в нас вищі, ніж у багатьох країнах світу, 98 відсотків дітей у нас ходять до школи і здобувають середню освіту.

Участь та результати українських школярів на міжнародних олімпіадах у 2006 році

Принагідно зазначу, що в 2006 році українські школярі на міжнародних олімпіадах з математики, фізики, хімії, біології та екології здобули 20 медалей із 22 учасників. Це відмінний показник.

Проте я був би необ'єктивний, якби не сказав, що ситуація в нас у середній школі в цілому є досить складною. Ми зупинили падіння дев'яностих, розпочався період стабілізації, підйому. Але становище більшості шкіл, якість української освіти є недостатньою. Наша школа у більшості відповідає за своїм змістом і структурою періоду аграрно-індустріального розвитку країни, який був характерний для середини XX століття. Раніше вміння читати, писати і рахувати були достатніми, щоб забезпечити сім'ю та бути активним громадянином. Багато чого, що вивчають нині діти, було створено для ери паперу і олівця. Ми дуже серйозно відстаємо від передових країн світу. Нині весь світ і школа відповідно вступили в епоху швидких змін, цифрову еру, коли з'являються школи без традиційних підручників, навчання відбувається весь день поза школою, протягом всього життя. Сучасні освітні, комунікаційні технології запалюють іскру творчості, підприємливості, підвищують продуктивність праці.

На нашу думку, головним лейтмотивом наших спільних дій: уряду, парламенту, можновладців, освітян, всіх політиків, незалежно від кольорів стягів, має стати вихід із стану «наздоганяючого розвитку» на позицію реальної конкурентоспроможності із освітніми системами передових країн світу. Приміром, невеликий Сінгапур обрав собі гаслом розвитку на наступні п'ять років програму «нація, що навчається», «мислячої школи». Згідно із нею на оновлення бази кожної школи виділяється по 2,2 млн. доларів.

МОН, уряд вважають, що на перспективу пріоритетними завданнями освіти є такі:

— європейська якість і доступність освіти;

— духовні орієнтири в освіті;

— демократизація в освіті;

— підвищення статусу вчителя (щасливий вчитель — щасливий учень — щаслива Україна);

— розвиток суспільства на основі нових знань.

У розданих народним депутатам матеріалах відображено конкретні системні заходи щодо модернізації, оновлення середньої освіти.

Назву лише окремі кроки, які вживалися урядом протягом останнього часу.

Видатки Державного бюджету на освіту

Помітно зросло фінансування освіти. Якщо в 2004 р. на освіту було виділено 18,3 млрд. гривень (5,3 відсотка від ВВП), то в 2006 р. — 33,1 млрд. (6,4% ВВП), а в 2007 р. — 39 млрд. грн. (6,6% ВВП), із них на середню і дошкільну освіту — 24,8 млрд. грн. Це вдвічі більше, ніж три роки тому!

Торік капітально відремонтовано 221 школу (найбільше в Запорізькій, Дніпропетровській, Луганській, Київській та Полтавській областях). У 471 школі замінено системи опалення, відремонтовано дахи. Всього на ремонти шкіл вперше витрачено більш як 170 млн. гривень. Найбільше робіт виконали в Донецькій, Житомирській областях, Автономній Республіці Крим.

Ми здійснили ряд заходів щодо формування високодуховного середовища в освіті. На третину проти 2005 р. зменшилась кількість правопорушень серед учнів шкіл. Запроваджується національна система виховання, стартував спортивно-патріотичний комплекс «Козацький гарт», відновлюють роботу сотні позашкільних навчальних закладів. Вперше до виховної роботи залучено системно батьків, учнівське самоврядування. Серйозні кроки МОН, органи місцевого самоврядування здійснили щодо підтримки здоров'я дітей. За два роки на 24% збільшилася кількість тих дітей, які харчуються в школах, нині 97% школярів 1—4 класів, 87% всіх учнів харчуються в школі. Відновлюється діяльність спортивних гуртків, секцій, проведення фіззарядки, оздоровчих вправ під час занять.

Підвищення зарплати педагогічним працівникам

Зростає середня заробітна плата освітян. Якщо в 2000 році вона становила 151 грн, 2003 р. — 392 грн., то за підсумками 2006 р. вона становить 929 грн., а до кінця 2007 року досягне 1050 гривень.

Кроки зі зміцнення навчальної матеріально-технічної бази шкіл

Зроблені кроки, істотні кроки зі зміцнення навчальної матеріально-технічної бази шкіл. За останні два роки надруковано 25 млн. підручників, 14,5 млн. в 2006 році. Повністю забезпечені підручниками учні 1—6 класів, на 80—90 відсотків забезпечені книгами старшокласники. В 2006 році ми істотно збільшили видрук книг для предметів природничо-математичного циклу. Окрім того, видано додатково 625 тисяч хрестоматій з літератури. Особлива увага приділялася випуску літератури для шкіл з навчанням мовами національних меншин, спеціальних закладів. Загалом за останні п'ять років було створено і видано понад 700 найменувань підручників і посібників. Нині ми опрацьовуємо модель загальнонаціонального підручника, обов'язково із електронним супроводом.

У минулому році вперше було поставлено обладнання для 197 шкіл для дітей, які потребують корекції фізичного та розумового розвитку на 85 млн. грн.

У МОН спільно з АПН завершено розробку переліку навчально-лабораторного обладнання для кабінетів фізики, хімії, біології. Проведено перші закупки цього обладнання на суму 17 млн. гривень. На часі спільна робота з вітчизняними виробниками цієї продукції. Успішно стартував спільний проект із Світовим банком, який передбачає підтримку середньої школи на 450 млн. грн., тільки в 2007 році буде спрямовано до шкіл 200 млн. грн.

Перелік ефективних кроків уряду можна продовжувати. Проте найголовнішими пріоритетами на 2007 рік слід визначити інформатизацію освіти та турботу про вчителя, підготовку нового педагога.

Інформатизація в освіті — це революційний крок до світових стандартів її якості. В Україні реалізується державна програма інформатизації шкіл.

Реалізація державної програми інформатизації шкіл

«Інформаційних і комунікаційних технологій в освіті». Відповідно до неї в Україні комп'ютеризовано 10438 середніх шкіл, або 73% від всіх наявних проти 56% у 2004 році. Зусиллями уряду і місцевих рад в 2006 році придбано для шкіл 2466 комп'ютерних комплексів. Це найбільше за всі останні роки. Переважна більшість цього обладнання потрапила до сільських шкіл. У гіршому стані — нині міські школи.

Практично повністю забезпечені сучасною технологією міста Київ та Севастополь, близькі до цього показника Волинь, Закарпаття та Рівненщина. На жаль, пасуть задніх АРК Крим, Кіровоградська, Луганська, Київська області.

Ми врахували уроки минулих років і серйозно працюємо над створенням програм дидактичних і методичних посібників на електронних носіях. На сьогодні розроблено 142 програмні засоби, найбільше з математики, фізики, географії, інформатики, біології.

Практично вдвічі зросла чисельність шкіл, під'єднаних до Інтернету. Завершується робота зі створення всеукраїнського освітнього порталу, шкільного освітнього порталу «Острів знань». Школи зможуть безплатно користуватись цим порталом за допомогою вебінерфейсів, систем пошуку і навігації. Особлива увага до навчання педагогів спільно з «Інтелом», «Майкрософтом». Це одна із головних проблем.

І ще про одне. Хочу попросити керівників районів, міст, щоб у 2007 році в кожній бібліотеці школи було передплачено освітянські журнали. Я такого листа направив всім головам РДА і головам міст.

Проблема сучасних педагогів

Колись Бісмарк сказав таку річ: «Дайте мені кілька тисяч нових вчителів і я розбудую нову Німеччину». Тому наш уряд особливо уважно ставиться до цієї важливої теми, розуміючи, що всі реформи, весь прогрес будуть зведені нанівець, якщо ми не матимемо кваліфікованих, сучасних педагогів. Нині ми стоїмо перед реформуванням педагогічної освіти, хочемо мати не вчителя-поводиря, а вчителя-новатора, який би прививав учневі любов до праці, вміння навчатися все життя. Плануємо, щоб кожен педвуз, підрозділ АПН мали в своєму складі школу, дитсадки. Потрібні відповідні зміни до Бюджетного кодексу.

Українській школі потрібно нові педагогічні технології, нові ідеї, педагоги-новатори, сучасні освітянські лідери — директори шкіл, гімназій, ліцеїв.

Турбує уряд і ще досить низький матеріальний стан вчителя, особливо молодого. МОН серйозно думає зараз над реформуванням оплати праці вчителя, стимулюванням творчо працюючих педагогів. В цьому році молодь, яка піде працювати в сільську школу, отримає підйомні в розмірі п'яти мінімальних окладів. А студенти-педагоги отримають 10% надбавки до стипендії. Ми орієнтуємо ради на те, щоб в бюджеті кожного району чи міста закладалися кошти на придбання, кредитування житла.

Житло вчителям

До речі, є вже перші результати нашої співпраці з адміністраціями, радами, профспілками освітян. За минулий рік в Україні отримали житло 895 педагогів, проти 167 в 2004 році, 556 в 2005 році. Найкраще потурбувались про людей в Полтавській, Тернопільській, Черкаській областях. Найгірше в Рівненській, Дніпропетровській, Закарпатській областях та в Севастополі. Ця проблема має бути пріоритетом для виконавчої влади, оскільки близько 20 тис. педагогів потребують житла.

Звання «народний вчитель»

Окрім матеріальних стимулів, ми не забуваємо про престиж праці педагога. В цьому році вперше буде присвоєно звання «народний вчитель», вручено п'ять Державних премій кращим педагогам по 100 тис. грн. кожна. Приємно відзначити, що ініціативу уряду підтримали всі області. Нині в Україні встановлено майже двісті регіональних премій. Наприклад, в АРК запроваджено (12) щорічних премій по 10 тис. грн. кожна. Найбільше встановлено премій в Івано-Франківській, Черкаській, Київській, Кіровоградській областях. Ці кроки дали можливість ним в цьому році практично вирішити кадрову проблему в школі.

Сільська школа

Особливим предметом турботи уряду є сільська школа. Незважаючи на те, що в цьому році було збудовано майже три десятки шкіл (найбільше в Житомирській, Хмельницькій, Івано-Франківській), проте через демографічну кризу місцеві ради змушені закривати школи.

Наведу ось такі цифри: в 2001 р. в Україні було 600 тис. дітей в І класах, в 2003 році — 453 тис., 2006 р. — 387 тисяч, а в 2007 р. планується, що до школи прийде 375 тисяч першокласників. Проте з 2008 р. в Україні розпочнеться приріст школярів на 10 тисяч осіб, 2009 — на 20 тисяч.

Позиція міністерства — не допускати бездумного закриття шкіл, завжди слід виходити з інтересів дитини. Під час прийняття рішення слід обов'язково враховувати думку громади. Нині в Україні триває експеримент «школа-родина», розширюється мережа навчально-виховних комплексів «школа-дитсадок». Триває робота зі створення опорних шкіл, шкільних округів. На базі цих шкіл «майбутнього» треба організовувати профільне навчання, міжшкільні факультативи.

Зовнішнє оцінювання знань учнів

Особливої уваги сьогодні набуває співпраця МОН з профільним комітетом Верховної Ради України. Зокрема, щодо вдосконалення Закону «Про середню освіту», зокрема, ст.36, де передбачається на кілька років знизити межу наповнюваності класів, поділу їх на групи.

У цьому році і в майбутньому ми нарощуватимемо зовнішнє оцінювання якості знань учнів. В 2007 році кожен третій учень-випускник братиме участь в експерименті. У Києві, Харкові, Львівській області — всі учні. В Харківській області вперше планується провести оцінювання з біології, хімії та фізики. У 2008 році всі випускники шкіл будуть охоплені зовнішнім оцінюванням. Ми плануємо запровадити обов'язкове оцінювання з математики поряд з українською мовою і історією.

Інформуємо вас також, що в цьому році Україна з-поміж 67 держав візьме участь у міжнародному порівняльному дослідженні математичної і природничої освіти за проектом TIMSS.

Шановні народні депутати!

Я далекий від думки, що у нас все добре. Проблем накопичилося дуже багато. Вони долаються передусім важкою працею освітян.

Але є теми, які мусимо розв'язувати ми з вами. На жаль, навіть досягнутими високими темпами розвитку кризу нам ще довго не подолати. Поглянемо на цифри. Кожна п'ята школа потребує капітального ремонту, 800 шкіл стоять небудованими, 3 тис. без центрального опалення, 4,9 тис. без водогонів. На ці потреби потрібно 9,1 млрд. грн. До цього слід сказати, що ще 6 млрд. гривень потрібно на переоснащення шкіл, всього 15,1 млрд. грн. Гадаю, було б правильним, щоб не менше половини коштів, виділених Мінбуду, були спрямовані на потреби освіти.

Унормувати слід і пропозицію щодо створення Фонду розвитку освіти, куди б спрямовувалося не менше 1 відсотка від реалізації всіх товарів. Ці фонди повинні бути в руках відповідних громад. Такий закон вже підготовлений. Вирішенню гострої проблеми інформатизації школи мусить слугувати новий закон про обов'язкове відрахування 10 відсотків прибутку на ці потреби компаніями, які займаються інформаційними технологіями. Нині ми готуємо з Мінтрансом спільну колегію за участю всіх провайдерів, де обговоримо цю проблему.

Вважаю за необхідне внести зміни до Закону «Про суспільну мораль», встановити жорсткий контроль за телерадіопростором, захистити дітей від потоку агресій, насилля. Слід запровадити законодавчо такий механізм, коли б жодна телекомпанія не мала права існувати, не виділяючи часу для освітніх і культурних програм. І ще одне. Нам обов'язково слід відроджувати позашкільну освіту. Для цього треба внести зміни до статті 14 Бюджетного кодексу, перефінансування позашкілля із бюджетного кошика №1.

Уряд свідомий тих проблем, які належить вирішувати, а також пропонує механізми їх використання. Визначено пріоритетні напрями оновлення національної системи освіти, підвищення якості, переходу на новий зміст освіти, орієнтацію освіти на комплексний підхід з метою забезпечення рівного доступу громадян до якісної освіти.

Уряд вважає, що найбільш ефективним підходом до вирішення освітянських проблем має стати програмно-цільовий метод, як такий, що консолідує зусилля центральної та місцевої влади.

Ми мусимо зробити все щодо дебюрократизації освіти, посилення турботи про дітей, позбавлених батьківського піклування. Ми вважаємо, що на часі розробка комплексної програми соціального захисту дітей сиріт, інвалідів «Дитинство».

Цього року розпочнеться новий проект «Школа майбутнього», мусить бути повністю завершена комп'ютеризація всіх середніх шкіл, половина з яких повинна бути під'єднана до Інтернету.

Уряд зверне особливу увагу на післядипломну освіту вчителів, професійну орієнтацію молоді, вдосконалення мовної політики, посилення міжнародної співпраці.

Переконаний, що конструктивні пропозиції народних депутатів допоможуть уряду чітко окреслити свою освітню політику.

Дякую за увагу!

Зимовий мінор — нафтовий форс-мажор

■ ФАКТ І КОМЕНТАР

Несподіваний (а чи такий він насправді!?) конфлікт між Білоруссю та російською «Транснафтою» опосередковано зачепив інтереси України, яка, за словами міністра палива та енергетики Юрія Бойка, могла втратити майже 50 відсотків транзиту нафти.

Стоп-кран як стоп-кран

Йдеться, звісно, про наслідки вимушеного простою транспортних магістралей нафтогону «Дружба» і втрату плати за транзит російських вуглеводнів до європейських країн. Нагадаю, з 7 на 8 січня постачання російської нафти через Білорусь було зупинено до Польщі, ФРН, Угорщини, Словаччини та України, а 11 січня відновлено в повному обсязі, зокрема й нафтогоном Одеса—Броди. Цій, без перебільшення, надзвичайній ситуації передували поява російського експортного мита у 180,7 долара США за тонну нафти і контрвипад Мінська у вигляді безпрецедентного у світовій практиці транспортного мита — 45 доларів США на білоруській території. Якби Білорусь і Росія швидко не порозумілися, втрати України, справді, сягнули б 10 мільйонів доларів США на місяць, а Росія втрачала приблизно стільки щодня. Однак повторюю: а чи такий вже несподіваний цей конфлікт з огляду на те, що Білорусь, прямо скажемо, не надто й переймалася виконанням міжурядових домовленостей про синхронізацію митних ставок з російськими, і зважаючи на те, що вона вже проковтнула газпромівську пілюлю у 100 доларів США за тисячу кубометрів? Як на мене, ні. Надзвичайний — так. Не дивно, що він набув такого політичного розголосу у Брюсселі. Але холодні голови дуже добре розуміли, що митне протистояння між цими країнами безперспективне через цілковиту залежність білоруського експорту від російського ринку, де він користується великими преференціями. З одного боку, на безпрецедентне у світовій практиці транспортне мито росіяни за бажання могли відповісти низкою торговельних обмежень щодо м'яса і субпродуктів, телевізорів, меблів тощо. З другого — вони не можуть водночас відмовитися від послуг нафтогону «Дружба», бо перекачують ним у Європу до третини свого експорту вуглеводнів (торік — 70 мільйонів тонн). Тож лишалося тільки зачекати, доки один президент подзвонить, а другий — зніме слухавку.

Міна сповільненої дії

Почасти з цієї причини, а почасти тому, що були стратегічні резерви, західний бізнес, на відміну від політиків, поставився до конфлікту теж доволі спокійно. Ціни на нафту продовжували падати (станом на 5 січня вони знизилися нижче 55 доларів США за барель) під тиском мінорно теплої зими. У США вочевидь перебрали паливного мастила на зимівлю, а потреба в ньому фактично відпала — попиту на нафту майже жодного. Галон бензину (3,8 літра), який влітку коштував у роздрібу 3 долари, тепер купують на 70 центів дешевше. А падіння світових цін на нафту означає скорочення прибутків нафтоторговців, від яких неабиякою мірою залежать і перспективи розвитку ринків енергетичних ресурсів, і обсяги сировинних запасів західних економік. Останні десятиріччя світовий ринок нафти демонстрував дуже різкі коливання світових цін. Видобуток нафти у світі досяг 3,5 мільярда тонн на рік. Цінові коливання на неї щодня зумовлюють появу багатомільярдних грошових потоків. І, як з'ясувалося цієї зими також, не завжди на користь нафтотрейдерів. На це вказує і позавчорашня заява міністра енергетики ОАЕ Мохамеда бін Даен аль Хамлі: якщо барель нафти коштуватиме 53 долари США, то це буде неприйнятна ціна для світового ринку.

Для нашого — і поготів, бо, по-перше, в Україні власники нафтопереробних заводів та нафтотрейдери виступають в одній іпостасі, а по-друге, вони сьогодні як ніколи потребують інвестицій на переозброєння основних фондів. Адже глибина переробки нафти (70 відсотків 2005 року) далека від світових стандартів, а її споживання з кожним роком зростатиме. Біотехнології виробництва моторного палива (етанолу, біодизельного пального) також потребують неабияких капіталовкладень тощо. І за таких умов втрачати 120 мільйонів доларів США на рік через зупинку нафтотранзиту — це, знаєте, форс-мажор! Утім, нафта на Лисичанський і Кременчуцький НПЗ надходила безперебійно. Роздрібні ціни на нафтопродукти в цей період нагадували мертвий штиль. За період з 29 грудня по 9 січня, за даними компанії UPECO, середні ціни на бензин А-95 зросли на 3 копійки — до 3,87 гривні за літр, на дизпаливо — на копійку, до 3,74 гривні за літр, на А-92 — на 2 копійки, до 3,7 гривні за літр. Експерти сходилися на думці, що така динаміка цілком природна через зростання світових цін на нафту в листопаді-грудні. Вона і тепер залежить переважно від імпорту нафтопродуктів, а не обсягів переробки сирої нафти на вітчизняних НПЗ. І добре, що Мінпаливенерго передусім наполягає на створенні резерву світлих нафтопродуктів (200 тисяч тонн до кінця місяця), для здійснення товарних інтервенцій, у разі різких цінових коливань на внутрішньому ринку. Бо несприятлива кон'юнктура світових цін сьогодні — це свого роду міна сповільненої дії, яка може вибухнути напередодні або під час посівної компанії.

У природи є така погода

Різке зниження цін на нафту на світовому ринку породило навіть низку несподіваних гіпотез серед експертів. Скажімо, таку: Москва і Мінськ розіграли перед світовим товариством маленький спектакль з тим, щоб у такий спосіб вплинути на динаміку світових цін. Це дало б змогу відновити надходження капіталів до Стабілізаційного фонду Росії. А ще, на додачу до здійснюваних скорочень обсягів видобутку нафти країнами ОПЕК, могло б справити і певний вплив. Але якщо навіть усе так, то не справило — погода виявилася сильніша. До того ж дуже важко повірити в будь-який спектакль між президентами двох країн, одна з яких завдає іншій мільярдних збитків. Утім, наша справа — робити висновки. Очевидно, головний полягає в тому, що нафтовий транзит через Білорусь поступово згасатиме і через будівництво росіянами обхідних нафтопроводів, і через нарощування експорту нафти через російський порт у Приморську (до 42 мільйонів тонн на рік). Це — сигнал активізувати переговори про збільшення обсягів прокачуваної нафти в напрямку Мозир—Броди—Одеса. Доцільно принаймні подвоїти зусилля, спрямовані на якнайшвидшу реалізацію проекту Одеса—Броди — добудова труби до Плоцька дасть можливість зістикувати її з нафтогоном «Дружба». На думку експертів, країнам-транзитерам доречно об'єднатися для вироблення цивілізованого діалогу з країнами-постачальниками і споживачами.

Наталія ШЕЛЮГ.

■ СПРАВА ГОНГАДЗЕ

«Таращанське тіло» Георгію не належало?

На першому в цьому році засіданні Апеляційного суду, що розглядає справу про вбивство Георгія Гонгадзе, в закритому режимі заслухали ще одного «секретного» свідка — співробітника знаменитої тепер «наружки». Які «державні таємниці» відкрив він при цьому, можемо лише здогадуватися. Зате своїх позитивних вражень від процесу не приховує адвокат одного з підсудних —Микола Лаптєв: за 25 років юридичної практики, стверджує, він «ще не бачив, щоб судді настільки детально і прискіпливо все вивчали». Судячи з тяглості цього «прискіпливого вивчення», нам і справді треба було б проявити почуття «глибокого задоволення», та, на жаль, тривалість процесу сама по собі ще нічого не означає.

А тут ще й колишній представник інтересів Лесі Гонгадзе підсипав пороху в багаття недовіри до успішного розкриття справи, вкотре заявивши, що «судять трьох ментів, які начебто вбили, але не можуть пояснити навіщо». Андрій Федур узагалі вважає, що знайдене в Таращі тіло не належало Георгію. Втім, це думка не нова, принаймні для читачів «Голосу України». Свого часу і тодішній експерт парламентської слідчої комісії з розслідування резонансних злочинів Валерій Івасюк, і екс-міністр юстиції Сергій Головатий на наших сторінках стверджували про маніпуляцію трупами, що позначилося на «різночитаннях» проведених експертиз. Пан Федур також припускає, що було, як мінімум, два трупи. Перший, знайдений під Таращею, і «засвічений» журналістами, замінили на тіло Гонгадзе і вивезли до Києва. Саме тому, переконаний адвокат, два шматочки тканин, які таращанський експерт Воротинцев передав Олені Притулі, і не пройшли в Німеччині пробу на «ідентичність». Для чого «клонували» трупи — невідомо. Принаймні правду про вбивство журналіста ми дізнаємося ще не скоро. І прискіпливість судової колегії тут «не винна».

Тим часом заступник голови парламентської слідчої комісії з розслідування обставин і причин загибелі Гонгадзе Василь Сільченко повідомив, що американці готові знову провести експертизу плівок Миколи Мельниченка. Позавчора з цього приводу відбулася зустріч членів комісії з представниками посольства США в Україні. Американські дипломати, за його словами, висловили розуміння, що розслідування справи Гонгадзе є непростим процесом, і підтвердили готовність надати технічну допомогу для проведення експертизи записів Мельниченка відповідно до норм українського законодавства. Для цього, щоправда, українська сторона має дотриматися певних умов. Насамперед для встановлення ідентичності голосів спеціалістам ФБР потрібні зразки голосів фігурантів плівок, в умовах, аналогічних тим, якими начебто скористався екс-майор. Тобто слідчий експеримент у кабінеті, де колись прикрашав інтер'єр найвідоміший тепер в історії диван, — не просто чиясь примха, а наукова необхідність. І парламентська комісія рекомендує Генпрокуратурі зважитися на цей експеримент.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

■ СПОРТ

Знову без Вороніна і Шевченка?..

Футбол. Тренер збірної України Олег Блохін має намір викликати 25 футболістів на товариський матч зі збірною Ізраїлю. Відбудеться він 7 лютого на полі суперника. Блохін знову повторив, що Шевченку і Вороніну не треба нічого доводити. Тому, ймовірно, вони не поїдуть до Ізраїлю. А от кілька нових кандидатів до збірної матимуть нагоду показати себе. Олег Володимирович також прокоментував ситуацію з Шевченком у «Челсі».

— Андрія запрошували до англійського суперклубу як бомбардира і тепер критикують за невисоку результативність. Як на мене, критики Шевченка не завжди справедливі: треба набратися терпіння, дати можливість гравцеві адаптуватися до нових реалій. І ще одне. То добре, коли футбольна зірка потрапляє під пресинг преси, вболівальників. Але коли сам тренер починає негативно висловлюватися про футболіста, з яким працює не так і довго, а сам хотів бачити його у своїй команді, мені це і незрозуміло, і неприємно...

Контрольні матчі

Харківський «Металіст», котрий проводить збори в ОАЕ, зіграв унічию (2:2) з національною збірною Іраку. На 15-й хвилині матчу іракська команда відкрила рахунок. У результаті рикошету м'яч опинився у воротах «Металіста». На 40-й хвилині після подачі кутового збірна Іраку відзначилася другим голом — 2:0.

Після перерви «Металісту» вдалося відігратися. На 69-й і 74-й хвилинах м'ячі забив нігерієць Оньєкачи Нвоха. Склад «Металіста»: Горяїнов, Хомин, Бабич (Данилов, 46), Бордиян (Курилов, 65), Папа Гуйє, Ганчаржик, Слюсар (Костюк, 63), Девич (Коваль, 82), Валяєв, Фомін (Давидов, 60), Нвоха (Барилко, 87).

ФК «Харків» — «Терек» (Росія, Грозний). 1:1. Голи: Смалько, 30 — Кулик, 38. «Харків»: (1-й тайм) Худжамов, Березовчук, Соколенко, Панковець, Максимов, Рожок, Чеберячко, Самборський, Смалько, Лошанков, Гладкий; (2-й тайм) Оникієнко, Ветренников, Комарницький, Ібрагімов, Буряк, Гунчак, Войтенко, Бровкін, Гринченко, Нестерук, Целих.

Полтавська «Ворскла» помірялася силами з клубом другої турецької ліги «Урфаспор» і виграла — 2:0. Забивали: Кравченко, 12, Цуррі, 41. «Ворскла»: (1-й тайм) П`ятов, Стоян, Даллку, Джуричич, Цуррі, Чижов, Маркоскі, Кондратюк, Кравченко, Пуканич, Грумич; (2-й тайм) Долганський, Медведєв, Пєсков, Донець, Ярмаш, Ничипорук, Попов, Стоймірович, Артюх, Климов, Швець.

Бекгем обирає Каліфорнію

Півоборонець мадридського «Реала» Девід Бекгем, як повідомила агенція Рейтер, після закінчення сезону залишить «вершкових», щоб підписати п'ятирічний контракт із клубом MLS (США) «Лос-Анджелес Гелексі».

— Цього тижня «Реал» попросив мене прийняти рішення щодо мого майбутнього і запропонував продовжити угоду з ним ще на два роки, — сказав Бекгем. — Після обговорення кількох варіантів з моєю родиною і консультантами — залишитися в Мадриді чи приєднатися до якогось із елітних англійських або європейських клубів — я обрав «Лос-Анджелес» і гратиму в MLS із серпня цього року.

В. Б.

■ ФОТОФАКТ

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

У Верховній Раді України відкрився дев'ятий шаховий турнір «Парламентська партія-2007». У турнірі візьмуть участь 32 народні депутати України I—V скликань. Організаторами змагання виступили «Парламентська партія-2007» — Асоціація народних депутатів України, депутатський клуб «Парламент», Федерація шахів України.

На знімках: народні депутати Василь Волга і Микола Мельник.

НОВИНИ

СУБОТА, 13 СІЧНЯ 2007 ■ № 5 (4005)

Минулого року видобуток газу в Україні збільшився на 1,4% — до 21 млрд. кубометрів

Держсекретар США Кондоліза РАЙС не виключає можливості військового вторгнення США в Іран і Сирію

■ У НОМЕР

Горіла станція «Швидкої допомоги»

Чернігів. Нещодавно вночі невідомі злочинці підпалили міську станцію «Швидкої допомоги». А перед тим вони забралися по даху на другий поверх і зламали грати на вікнах. З кабінету головного лікаря поцупили комп'ютер, принтер та іншу оргтехніку. Щоб приховати сліди, злодії підпалили документи, архів станції. Завдяки вчасному прибуттю пожежників вогонь швидко локалізували. Ведеться слідство.

Ікра не доїхала до столиці

Чернігівська область. Повні відра червоної ікри (300 кілограмів) з Росії не вдалося провезти поза межами митного контролю. Їх та ще 745 баночок цього делікатесу виявили в авто «Фіат Дукато» у Сосницькому районі співробітники міліції та представники прикордонної оперативно-розшукової групи Новгород-Сіверського прикордонного загону. Загальна вартість контрабанди — 264 тисячі гривень. Як повідомив на прес-конференції в. о. начальника обласного управління внутрішніх справ Іван Катеринчук, після затримання цього вантажу його колегам з Сосницького райвідділу внутрішніх справ кияни почали пропонувати великі хабарі. Для ретельного розслідування інциденту в Сосницю направлено співробітників міліції з обласного центру.

Сергій ПАВЛЕНКО.

На знімку: під час обліку контрабандного вантажу.

Фото центру зв'язків з громадськістю УМВС у Чернігівській області.

Суміш, що нагадувала бензин

Житомирщина. Автозаправною станцією, що торгувала пальним на трасі Київ—Житомир, довелося зайнятися відповідному підрозділу УМВС. Стосовно неї порушено й кримінальну справу. Сталося це після того, як облуправління у справах захисту прав споживачів перевірило партію бензину А-95 об'ємом майже 15 тисяч літрів. Лабораторні дослідження підтвердили: у пробі виявилося «50 відсотків води, а решта — суміш, що нагадувала бензин». Так охарактеризувала це пальне начальник управління у справах захисту прав споживачів Тетяна Пелех. Грубі порушення тут допускали й раніше, за що АЗС уже штрафували на чималеньку суму, однак це не стало уроком.

За минулий рік після перевірок в області забракували 29 партій дизпалива і бензину об'ємом 290 тисяч літрів.

Олексій КАВУН.

Афганці шукають «воїна»

Хмельницький. Спілка ветеранів Афганістану шукає частину барельєфу воїна-афганця, який був встановлений на будинку міської організації. Злочинці викрали частину, котра була виготовлена з алюмінію. Таке трапляється вже вдруге. Два роки тому афганцям удалося відшукати викрадений сегмент в одному з пунктів прийому металобрухту. Отож і цього разу ветерани звернулися до всіх приймачів вторинного металу з проханням повернути вкрадений барельєф. За інформацію пообіцяли матеріальну винагороду. Як вважають колишні інтернаціоналісти, вартість шістдесяти кілограмів вкраденого металу незмірно менша, ніж пам'ять про загиблих товаришів.

Ірина КОЗАК.

Наречена з довідкою

В Україні набирає чинності закон, який забороняє одружуватися без відповідної довідки від лікаря. Щоправда, у РАГСах про це дізнавалися від журналістів.

Нововведення були ухвалені Верховною Радою ще 22 грудня. А після підпису Президента країни Віктора Ющенка стали чинними. Тепер наречений і наречена, незалежно від їхнього бажання, зобов'язані повідомити одне одного про стан свого здоров'я. Для цього українська влада повинна забезпечити створення умов для медобстеження майбутнього подружжя. Хто і де видаватиме такі довідки для РАГСу, незрозуміло. «Яка довідка? Достатньо вас двох і документів!» — щиро здивувалася у четвер (коли інформація тільки-но з'явилася на сайті Президента) реєстратор у Солом'янському РАГСі столиці.

Поки що можна лише припустити, що, найімовірніше, роботи додасться поліклінікам. Адже навряд чи при РАГСах відкриють кабінети лікарів... Зрозуміло, що результати обстеження, відповідно до закону, є таємницею і повідомлятимуться лікарями тільки нареченому і нареченій. При цьому утаювання відомостей про стан здоров'я молодят, наслідком чого може стати порушення фізичного або психічного здоров'я, може бути підставою для визнання шлюбу недійсним.

«Супер! Тепер у мужиків з'явиться нова причина для розлучення!» — категорично заявила «Голосу України» 22-річна Ганна з Вишгорода. «Дурниця все це. За гроші можна купити будь-яку довідку», — упевнений 30-річний Ігор, котрий «одружуватися не поспішає»: «Якщо дівчина потягне мене до РАГСу, то нехай сама довідки добуває, а мені ніколи — робота». «Нарешті! А то народжують виродків. Адже сьогодні як: ліжко — не привід для знайомства. А тепер хоч у кабінеті в лікаря познайомляться одне з одним», — підтримує нові правила 50-річна Зоя Іванівна, мати двох дорослих дочок. «Про, скажімо, безплідність одного з подружжя вони зможуть дізнатися не через 5—10 років спільного життя, а перед розписом. І це непогано», — вважає Наталя, лікар-гінеколог з 15-річним стажем.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА (з архіву «Голосу України»).

Подібне законодавство чинне в багатьох європейських країнах, а також у США. В Україні його запровадження справді розглядають насамперед у рамках реалізації Концепції безпечного материнства, що її кілька років тому затвердив Кабінет Міністрів України. Крім того, ще в 2002 році було затверджено порядок проведення добровільного медичного обстеження тих, хто бере шлюб. А тепер похід до лікаря став обов'язковим. У Києві жартують, що лад у цьому питанні навели з подачі дружини Президента Ющенка — колишньої громадянки США Катерини Чумаченко...

Яна СТАДІЛЬНА.

Сільрада рятує лікарню

Завдяки активності місцевої ради в Охрімівцях, що у Віньковецькому районі, вдалося повернути до життя сільський фельдшерсько-акушерський пункт. Кілька років тут пустувало приміщення колишньої контори господарства. Сільський голова і місцеві активісти переобладнували її під бібліотеку, пошту та магазин. А тепер у приміщенні відновив роботу і ФАП.

Вл. інф.

Новий рік вдруге!

В Одесі вирішили з розмахом відзначити старий Новий рік. Тому в ніч з 13 на 14 січня одесити організують гуляння на головній площі міста. Старт веселощам буде даний о 18 годині — такий ранній початок свята викликаний проханнями людей літнього віку. Цікавинкою стане прем'єрний показ документального фільму режисера Ігоря Козлова-Петровського «Одного разу на Дерибасівській, або Пригоди Утьосова в новорічну ніч». Головні епізоди фільму знімалися всього два тижні тому.

Старий Новий рік в Одесі відзначали завжди. Але вперше він відбудеться на Думській площі за величезного скупчення людей. Уся площа перетвориться на великий концертний майданчик, на якому виступлять кращі колективи міста. Зірок естради на цей вечір не запрошували. Це принципове рішення організаторів свята, які вважають, що Новий рік — свято сімейне і тому його треба зустрічати в домашньому одеському колі.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

...Плюс «сантаклаусизація» всієї країни

■ РЕПЛІКА

На новорічному ранку один малюк, побачивши чоловіка у святковій «уніформі», запитав у мами: «А це Санта Клаус чи Дід Мороз?» «Та... Дід Мороз», — зніяковіла мати.

— А де ж Снігуронька?

— Скоро буде...

Звісно, Снігуронька так і не з'явилася. І подумалося: якось непомітно у нас і справді відбулася «заміна понять», яку встигають помітити навіть дорослі малюки.

Останнім часом «їхній» Санта Клаус витіснив на Новорічних святах «нашого» Діда Мороза. Та й його вірну супутницю — Снігуроньку — так само! Санта Клауси посміхаються з телеекранів, з поштових листівок, розважають дітей на новорічних ранках, їхніх куценьких кожушків та шапочок з «бубонцями» рясно на вулицях і в місцях масових гулянь... Одна жінка навіть розповідала, що для власної онуки їй довелося переодягти на Снігуроньку... ляльку Барбі: їй бабуся пошила спеціальний костюмчик у нашому стилі.

До речі, й тим, хто «працює» в ці дні Дідом Морозом, Санта Клаус набагато вигідніший: купити відповідний «прикид» — не проблема, а водночас можна зекономити на Снігуроньці, адже Санта Клаус, як відомо, одинак, для нього в Європі «не вигадали» подружку.

Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

На знімку: Санта Клаус вітає полтавців і біля приміщення обласної державної адміністрації.

Фото автора.

Москва віддала «Національну славу» українцям

Російської відзнаки «Національна слава» удостоєний Новокраматорський машинобудівний завод, що на Донеччині. Це перший прецедент, коли таку нагороду отримує неросійське підприємство. За підсумками участі в міжнародній виставці «Національна слава» у Москві та конкурсі «Всеросійська марка (III тисячоліття)» продукція краматорських машинобудівників отримала 21 нагороду — платиновий Знак якості. За кількістю відзнак український завод обійшов майже 200 підприємств із Росії та країн близького зарубіжжя. Фахівці віддали належне машинам безперервного лиття слябових заготовок, пересувним міксерам, мостовим спеціальним кранам, стрічковим конвеєрам, прохідницьким комбайнам та іншим унікальним механізмам, виготовленим на цьому підприємстві.

В аналогічних виставках у сусідній державі НКМЗ бере участь, починаючи з 1999 року, як постачальник на російському ринку. За цей час більш як 40 видів продукції отримали золоті та платинові Знаки якості, що свідчить про їх відповідність найвищим стандартам.

«Новокраматорський машинобудівний завод — наш маяк на ринку промислової продукції, — зауважив президент Торгово-промислової палати Російської Федерації Євген Примаков.

Ліна КУЩ.

Діагноз — «хрущовка», лікування — ремонт

У 2007 році в Донецькій області вперше впроваджять програму реконструкції та утеплення «хрущовок». Про це повідомив заступник голови обласної державної адміністрації Юрій Хіврич. За його словами, на програму планують використати 9,2 мільйона гривень. Цих коштів вистачить, щоб утеплити чотири будинки в Донецьку та два — в Маріуполі. «Це пілотні проекти, які дають можливість показати, що п'ятиповерхівки можна відновлювати і продовжити їхній термін експлуатації на 15—20 років», — зазначив заступник голови облдержадміністрації. Крім того, розроблено програму інвестицій аварійних об'єктів, у рамках якої на 98 мільйонів гривень будуть ремонтувати, будувати і заміняти теплові і водогінні мережі та ремонтуватимуть житлові будинки, **повідомляє наш власкор Ліна КУЩ.**

■ ФОТОФАКТ

Завжди пильні на посту працівники Кримської регіональної митниці, Сімферопольського прикордонзагону та інших суміжних служб міжнародного аеропорту «Сімферополь».

***На знімку:* провідний інспектор-кінолог відділу боротьби з незаконним переміщенням наркотиків Руслан Непомнящих і спанієль Розі проводять митний огляд багажу.**

Фото Арвідаса ШЕМЕТАСА (Укрінформ).

Кургани з хрестами розпаювали

(Початок на 1-й стор.).

Всупереч вимогам законодавства стосовно охорони пам'яток історії та культури місцеві чиновники самовільно розпоряджалися безцінною спадщиною минулого, розпаюючи землі.

Багата історія села Чернехів Зборівського району, а в далекому минулому містечка. Князь Костянтин Острозький наказав побудувати тут замок. Колись правий берег річки Серет населяли давньоруські племена та скіфи. І ось 27 гектарів історичних земель поблизу Чернехова місцеві чиновники роздавали, мов власні. Проти двох з них уже порушено кримінальну справу.

Коментує ці факти директор Тернопільської обласної інспекції охорони пам'яток історії та культури Марина ЯГОДИНСЬКА:

— На наші попередження про наявність на тій чи тій території історичних пам'яток управління земельних ресурсів уваги не звертало, що призвело до порушення законодавства. Навіть стародавні кургани ділили навпіл. На щастя, знайшли розуміння у правоохоронних органах. Зокрема, справу стосовно незаконного розпаювання земель поблизу села Кобилля Збаразького району доведено до суду. Землю повернуто державі, винних — колишнього сільського голови і начальника районного управління земельних ресурсів — покарано.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Крали гроші на свята

Кримська прокуратура викрила чиновників від культури, які систематично розкрадали та привласнювали кошти. Йдеться про гроші, що їх виділяли з бюджету на проведення в автономії днів національних культур народів поліетнічного півострова.

Кримінальну справу за фактом привласнення і розтрати майна, вчиненого шляхом зловживання службовим становищем, а також за фактами підробки документів порушено за сімома епізодами. А чинили цю протиправну діяльність керівники Кримського республіканського фонду міжнаціональної злагоди та Кримського центру гуманітарних досліджень. Перший — виступав замовником свят та розпорядником коштів, другий — їх організовував. «Посадовці-культурологи й гармонізатори міжнаціональної злагоди» переклали до власних кишень більш як 50 тисяч державних гривень. На ці кошти мали відбутися Дні білоруської, литовської, грузинської, осетинської, італійської, казахської і киргизької культур, а також фестиваль «Суцвіття національних культур». До речі, попередня прокурорська перевірка з цього приводу, проведена навесні минулого року, теж закінчилася порушенням кримінальної справи. Тоді встановили, що посадовці розкрали кошти, призначені для організації та проведення Днів німецької культури в Криму, повідомили у прес-центрі прокуратури Криму.

Віктор ХОМЕНКО.

Ціна абхазької риби — п'ять років ув'язнення?

(Початок на 1-й стор.).

Нагадаємо, що український сейнер «Савор-2» з десятьма членами екіпажу було затримано службою берегової охорони Грузії біля узбережжя Абхазії в грузинських територіальних водах. Водночас було затримано російський сейнер «Грот» з вісьмома членами екіпажу. Нині всі моряки перебувають у слідчому ізоляторі міста Поті, куди були відконвойовані сейнери. Щоправда, морякам було дозволено вийти в місто, щоб зателефонувати рідним. Головна відповідальність за браконьєрство ляже на плечі капітанів (Валерій Рибкін — «Грот» і Сергій М'ясників — «Савор-2»), оскільки саме вони відповідальні за пересування суден, **повідомляє «ІТАР-ТАКС»**. Щоб полегшити їхню долю, дипломати України, Грузії і Росії ведуть активні переговори.

Щоправда, консул України в Грузії Володимир Бондаренко заявив: «Затримання українського сейнера було цілковито законним. Те, що зробили українські рибалки, це в корені неправильно, тому судновласник з капітаном повинні відповісти на запитання — чому судно опинилося біля узбережжя Абхазії без дозволу грузинської сторони». «Українські моряки, — наголосив Бондаренко, — мали знати, що для доступу до ресурсів Грузії потрібен офіційний дозвіл, який можна отримати шляхом укладання договорів, контрактів з юридичними особами». Наскільки така принципова позиція українських дипломатів полегшить долю моряків, невідомо, бо у пресслужбі міністерства ситуацію коментувати відмовилися, попросивши «зателефонувати пізніше».

Тетяна ПАСОВА.

■ ФОТОФАКТ

На Трафальгарській площі в столиці Великої Британії пройшла перша міжнародна гра в крижані шахи між командами з Москви і Лондона, яка завершилася внічию.

Фото телеграфного агентства «Нова Югославія»-ТАНЮГ (Сербія—Укрінформ).

Переворот у душах

У Матвіївській загальноосвітній школі-інтернаті Вільнянського району виховують 275 сиріт з трирічного віку. Про них тут дбають, однак педагогам не під силу замінити батьків. Особливо гостро це відчувають тут, коли спадає напруга занять.

Однак цю проблему в школі намагаються пом'якшити. Створювати атмосферу сімейного затишку для вихованців інтернату допомагають доброчинні організації. Першими свого часу відгукнулися засновники міжнародного благодійного фонду «Набат», потім до них приєдналися громадська організація «Здоров'я», благодійний фонд «Майбутнє України», а нещодавно — благодійний фонд «Пам'яті пожежників Чорнобиля». У результаті кращі вихованці взимку цілий місяць перебувають в італійських родинах, а влітку — два місяці в американських. Таке заохочення краще позначається на їхній успішності й громадській активності, стимулює потяг до досконалішого володіння іноземними мовами, а головне — діти пізнають світ.

Нині в Італії в родинах з Риму, Неаполя, Лоретто, Асізі й Генуї перебувають 57 вихованців сирітського закладу. А семирічній Христині Філон пощастило побачити Париж — її поїздку спонсорувала асоціація «Обмін: Франція — Україна». Як сказала директор загальноосвітньої школи-інтернату Лариса Конькова, сімейне спілкування та враження від перебування за кордоном роблять справжній переворот у душах дітей, пробуджують у них потяг до повноцінного життя і повагу до загальнолюдських цінностей.

Микола МАНЬКО.

Запорізька область.

■ СВІТ КОРОТКО

РОСІЯ

Нафта в обхід Білорусі

Російські чиновники заявляють, що знайшли шлях ослаблення залежності від транзиту нафти через Білорусь. Для цього компанія «Транснафта» має намір розширити Балтійську транспортну систему. Її пропускну здатність збільшать у 1,6 разу. Передбачається, що на розширення системи знадобиться трохи більше року, пише російська газета «Ведомости». У систему входять порти Бутінге (Литва), Вентспілс (Латвія) і Приморськ (Росія).

ГРЕЦІЯ

Вибух біля посольства

По будинку американського посольства в Афінах було випущено ракету. Як сказав грецький міністр внутрішніх справ, відповідальність за теракт узяла на себе лівоекстремістська організація «Революційна боротьба», про що нібито телефоном повідомило анонімне джерело. Постраждалих немає, але будівлі завдано значної шкоди. Для розслідування в посольство допущено грецьку поліцію. Амбасада тимчасово закрита. Американське посольство в Афінах є одним із найохоронюваніших об'єктів на території Греції. У зв'язку з інцидентом МВС посилило охорону київських посольств. Про це повідомила прес-секретар Внутрішніх військ МВС України Світлана Павловська. «Уже посилено охорону всіх дипломатичних представництв», — підкреслила вона.

АРГЕНТИНА

Злочин давності не має

Перша у світі жінка-президент може опинитися за гратами. Федеральний суд Аргентини видав ордер на арешт колишнього президента Марії Естели Мартінес де Перон. Постанова про арешт пов'язана з розслідуванням справи про зникнення лівого активіста Хектора Альдо Фагетти Галлего в лютому 1976 року. Цей 24-річний студент пропав після того, як був заарештований силами безпеки. У цій само справі проходять кілька міністрів її уряду. Колишній главі держави інкримінується також організація так званих «ескадронів смерті». З 1981 року де Перон проживає в Іспанії.

США

«Золотий глобус» вручать у понеділок

У Сан-Франциско відбудеться 64-та щорічна церемонія вручення американської кінопремії «Золотий глобус» — другої за престижністю після «Оскара» нагороди у світі кіно. Ця нагорода присуджується Асоціацією іноземної преси Голівуда, починаючи з 1944 року. Утім, один із лауреатів премії нинішнього року уже відомий. «Золотий глобус» за видатний внесок у розвиток розважальної індустрії отримає знаменитий актор Уоррен Бітті. Нагороду йому вручить актор Том Хенкс.

ПРАВО

СУБОТА, 13 СІЧНЯ 2007 ■ № 5 (4005)

Журналістське розслідування

Кишеня — колиска спонукань і могила совісті.

Амброс БІРС

■ ОФІЦІЙНО

Постанова Верховної Ради України

Про «День Уряду України» у квітні 2007 року

Відповідно до статті 85 Конституції України, в порядку контролю за діяльністю органів виконавчої влади, з метою аналізу ефективності реалізації заходів та інструментів державної політики в галузі культури у сільській місцевості, визначення пріоритетних завдань цієї політики Верховна Рада України **постановляє**:

1. Провести «День Уряду України» у Верховній Раді України 10 квітня 2007 року з таким порядком денним: «Про реалізацію державної політики в галузі культури у сільській місцевості».

2. Кабінету Міністрів України визначити доповідачів, підготувати аналітичні та довідкові матеріали із зазначеного питання і подати їх для вручення народним депутатам України до 25 березня 2007 року.

3. Комітету Верховної Ради України з питань культури і духовності разом з іншими заінтересованими комітетами Верховної Ради України узагальнити пропозиції та матеріали, які будуть подані Кабінетом Міністрів України, підготувати співдоповідь та проект Постанови Верховної Ради України з питання, що розглядатиметься на «Дні Уряду України».

4. Національній радіокомпанії України і Національній телекомпанії України, інформаційному управлінню апарату Верховної Ради України забезпечити в установленому порядку пряму трансляцію «Дня Уряду України».

Голова Верховної Ради України Олександр МОРОЗ.

м. Київ, 14 грудня 2006 року.
№ 457-V.

Закон України

Про внесення змін до статті 37 Закону України «Про державну службу»

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Внести до статті 37 Закону України «Про державну службу» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 52, ст. 490; 1995 р., № 34, ст. 268; 2003 р., № 14, ст. 97; 2005 р., № 2, ст. 32, № 26, ст. 346; 2006 р., № 1, ст. 18, №№ 9—11, ст. 96) такі зміни:

1. Частину шосту викласти в такій редакції:

«Пенсія по інвалідності у розмірах, передбачених частинами другою і п'ятою цієї статті, призначається за наявності страхового стажу, встановленого для призначення пенсії по інвалідності відповідно до Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування», особам, визнаним інвалідами I та II групи у період перебування на державній службі, які мають стаж державної служби не менше 10 років, а також особам з числа інвалідів I та II групи незалежно від часу встановлення їм інвалідності, які мають не менше 10 років стажу державної служби на посадах, віднесених до категорії посад державних службовців, якщо безпосередньо перед зверненням за призначенням такої пенсії вони працювали на зазначених посадах. Пенсія по інвалідності відповідно до цього Закону призначається незалежно від причини інвалідності за умови припинення державної служби».

2. Після частини сьомої доповнити новими частинами такого змісту:

«У разі зміни групи інвалідності або відновлення працездатності виплата пенсії по інвалідності, призначеної відповідно до цього Закону, здійснюється у порядку, визначеному статтею 35 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування».

Якщо інваліду I або II групи було встановлено III групу інвалідності, то в разі наступного визнання його інвалідом I або II групи право на отримання раніше призначеної пенсії на умовах, передбачених цим Законом, поновлюється з дня встановлення I або II групи інвалідності за умови, якщо після припинення виплати пенсії минуло не більше п'яти років. У такому самому порядку визначається право на отримання пенсії по інвалідності на умовах, передбачених цим Законом, особам, яким така пенсія не була призначена у зв'язку з продовженням перебування зазначених осіб на державній службі».

У зв'язку з цим частини восьму — дванадцяту вважати відповідно частинами десятою — чотирнадцятою.

II. Прикінцеві положення.

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2008 року.

2. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

підготувати та подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законодавчих актів України у відповідність із цим Законом;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом та прийняття відповідних актів, що випливають із цього Закону.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ, 12 грудня 2006 року.
№ 432-V.

Дрімаюче

1. Крутили, як циган сонцем

Рейдери... Рейдери... Та вони в підметки не годяться Джетере (він же Аблякімов) Бекіру (він же Борис) і його подільникам-арапам. Рейдери ще тільки костюми і краватки приміряли, готуючись до захоплення підприємств, коли ті в 2002-му «інтелігентно» сприяли розоренню ВАТ «Сімферопольська кондитерська фабрика» (СКФ). Джетере скрізь зустрічали по одежі, а проводжали по красномовству. Уродженець азіатської республіки так часто вживав слово «халва», що у співрозмовників було солодко в роті. Це вам не рекет, який силою віднімає в жертви виторг або весь бізнес.

Друг шейхів, онук Остапа Бендера

Він з'явився в кабінеті голови наглядової ради АТ СКФ Норіка Григоряна сповнений енергії й бажання «підняти» підприємство. З'явився дуже вчасно: виробництво після п'ятирічного спаду тільки-но ставало на ноги. Новий хазяїн не шкодував коштів, щоб повернути колишню славу кримським цукеркам, але гостро не вистачало ринків збуту.

Отут, розповідає Норік Мелiксетович, і пролунав солодкий голос самовпевненого «маркетолога»: «Я — друг усіх шейхів, гарантую постачання продукції не лише в регіони України, а й в азіатські країни. Протягом трьох років будемо реалізовувати 400 тонн на місяць».

Щоб жити безбідно, кондитери мусили випускати 100 тонн продукції.

Григорян схопився за «соломину» (а хто прогавив би шанс?), підписавши протокол наглядової ради про призначення Бориса Джетере на посаду генерального директора.

Керівник одержав великі повноваження й у перші дні довів, що працювати вміє.

Великий комбінатор Остап Бендер теж умів, але, як пам'ятаємо, кримінальний кодекс шанував. Джетере, мабуть, закон «любив», але примудрявся нари не гріти.

Знали б власники акцій про дивовижну здатність комбінатора виходити сухим із патоки, гнали б «друга шейхів» з фабрики поганою мітлою. Та ще подоміли б в органи.

Про фантики

Бурхливу діяльність невловимий і всюдисущий гендиректор розпочав з підбору кадрів. Потрібні були бійці не з боязких. Цілеспрямовані, з'єднані однією ідеєю. А хто може бути надійнішим за родичів? Так серед керівників СКФ опинилися брат Джетере Якуб Аблякімов, дочка Зера Аблякімова та Олена Курилова (Дудко), підприємниця.

Маркетологу не було резону світити родинні відносини, але не лише тому він ховався під прізвищем своєї тещі, з якою, як стверджує слідство, згодом взяв шлюб. Борис не мав тоді ні паспорта, ні ідентифікаційного коду, тому оформляв банківські та інші офіційні документи Якуб. Донька проводила фіктивні операції. Дудко виконувала роль бухгалтера.

Перевіркою на пильність акціонерів, які очікували змін, стала місячна зарплата в 40 тисяч гривень, установлена Борисом Халіловичем... собі, коханому. Цю «цукерочку» він проковтнув таємно, майже непомітно.

Потім було підписано договір, відповідно до якого СКФ оплатила рахунки за нібито сервісне обслуговування фабричних комп'ютерів та об'єднання їх в єдину мережу на 10 тисяч гривень, хоча роботи так і не були виконані. А чи не можна поживитися на товарах секонд-хенду, котрі на склад фабрики здав на збереження N? Можна. Треба лишень оформити документи, згідно з якими СКФ нібито... закупила спецодяг. Задумано — виконано. Сорок три тисячі гривень пішли з рахунку СКФ, а товар так і залишився на складі. Заморські дитячі платтячка і військові кітелі кондитерам не підійшли за розмірами і кольором...

Зберігався ще на підприємстві прес, що належав одному з орендарів. А чи не можна?.. Запросто. Донька Бориса, котра до всього іншого керувала фірмою «Азнавур», і дядечко легко домовилися: фірма продає, а фабрика купує устаткування з пресування пластмасових виробів. Так в активі фірми опинилося 192 тисячі гривень, отриманих за реалізацію чужого майна.

Але все це — фантики. Цукерки в них з'явилися потім.

Граблі для банку

Мова про Кримську філію акціонерного комерційного банку «Укрсоцбанк» («УСБ»). З цією установою доля зводила мене двічі. Свого часу я писав про Броварське підприємство, котре позбулося адмінбудинку «завдяки» спритникам. Вони, взявши під заставу кредит в «УСБ», не повернули його. Банкіри, природно, зажадали закладене майно. Борги пробачати вони не вміють.

У Сімферополі схема повторилася. Керівникам, що творили за спиною акціонерів «дива», знадобився кредит. Якуб Аблякімов (як гадаєте, з відома брата?) оформив договір про погашення векселів, облічених банком, і 22 додаткові до нього угоди. Кредит не погасили...

Не хочеться думати, що «Укрсоцбанк» у такий спосіб накопичує капітал. Але напрошуються запитання: чи компетентні у своїй справі його службовці, що видають кредити; чи професійно, сумлінно ставляться вони до обов'язків? Чому дозволили «нагріти» себе? «Той, хто робить послугу негіднику, помиляється двічі: по-перше, допомагає тому, хто на допомогу не заслуговує, по-друге, наражає на небезпеку самого себе», — писав давньоримський байкар Федр. Неначе про «Укрсоцбанк» писав...

— У вересні 2002-го в банк було представлено документи, що підтверджували повноваження Аблякімова-молодшого, дозвіл наглядової ради фабрики на одержання кредиту і передання майна в заставу, — розповідали мені в «УСБ». — Ми перевірили папери і визнали за можливе видати кредит.

Ризикували банкіри — це очевидно, але вони застрахували ризик фабрикою, ринкова вартість якої значно перевищувала суму кредиту. Чи законна угода?

Цитую висновок № 28/02 судово-бухгалтерської експертизи від 28.08.2004 р.

«...Укрсоцбанк» перевищив ліміт кредитної заборгованості».

«...Погашення векселів АТ СКФ... не могло бути виконане в терміни і на умовах, визначених договором. Отже, залучення кредиту... стало причиною неплатоспроможності фабрики. Виявлені порушення під час укладення кредитного договору і додаткових угод до нього, сприяли банкрутству СКФ».

«Надання кредиту підприємству... є в економічному розумінні угодою купівлі-продажу заставного майна, тому що вже в момент надання такого кредиту можна зробити висновок, що він не буде повернутий».

«...договори застави складені з порушенням ст. 11 закону про заставу...; рішення про передачу активів у заставу не було погоджено з наглядовою радою...; підписи засновників у протоколі засідання ради... визнано підробленими...; особа, що укладала і підписувала договір і векселі від імені СКФ, не мала повноважень...»

«...банком не були досліджені належним чином реальні можливості погашення наданого кредиту... дане порушення Положень НБУ про кредитування призвело...»

«Банк не здійснював контроль за цільовим використанням кредиту».

Висновок очевидний: своїми діями «Укрсоцбанк» сприяв підвищенню ризику непогашення кредиту і відсотків за ним. Залучення кредиту стало причиною неплатоспроможності СКФ. У результаті майно фабрики було реалізовано.

Акціонери довідалися про махінації лише в січні 2003-го. Через два місяці прокуратура за заявою Григоряна порушила кримінальну справу, яку, як на мене, вели ні добре ні погано.

Міркуйте самі. У грудні 2003-го, в січні, жовтні і грудні 2004-го було порушено кримінальні справи за новими епізодами.

Терміни досудового слідства продовжували — це зрозуміло. Не можу пояснити дії прокуратури, котра припиняє розслідування. Перший раз — у грудні 2004-го через хворобу братів. Чотири місяці, зокрема, Джетере нібито «лікувався» у лікарні за межами Сімферополя, але, за словами Григоряна, під час візиту до лікарні він хворого так і не побачив. Удруге — в

травні: дав привід зупинити роботу пінкертонів ще на чотири місяці.

Важко зрозуміти логіку суду, котрий звільнив у грудні 2004-го з-під варти насилу затриманого Бориса. Ви б послухали оперативників, дільничних, убозівців, які цілодобово мерзли, знемагали від спеки, відволікалися від основних обов'язків, мета яких

Головуючий суддя Віталій Михайлов, скажу вам, далеко піде. Він мене вразив оригінальним підходом до розгляду матеріалів слідства. Знаю десятки вироків сумлінно переписаних... з обвинувальних висновків. З-під пера Михайлова народилася титанічна праця: вирок, що слабо нагадує обвинувальний висновок.

прецедент із «неправдиво-ложными» відомостями. Дякую, слідчий, сьогодні. А завтра засуджені можуть спитати за більш серйозні ваші помилки. Чому, скажімо, обвинуватили і притягли до відповідальності за нездійснені діяння, за ті, за якими суд виправдав? Невинува-а-а-ті вони, а ви їм «злочинну групу»...

Сумно виходить: сусіди-хер-

виступати суб'єктами, тобто брати участь у вирішенні своєї долі. Арбітражний управляючий, він же ліквідатор, зрозуміло, не зацікавлений у перегляді рішення. Від імені сотень акціонерів своє подання може подати прокуратура. До слова, вона в 2005-му виступила як захисник прав 440 обманутих акціонерів. Сьогодні, на жаль, «око государеве» дрімає.

«око государеве»

була — знайти й упіймати досвідченого «вовка». Понад рік ловили. Нарешті затримали. А суддя звільнив. Чи треба говорити, з яким настроєм правоохоронці продовжували слідство? Справу вдруге (!) передали до Херсона. «З метою об'єктивності і неупередженості», — сказано в листі Генпрокуратури, котра, судячи з усього, не довіряла кримчанам.

Старший слідчий облпрокуратури Херсонщини Сергій Калюжний через декілька місяців розкрив злочин і направив справу до Центрального районного суду Сімферополя. А хто, вгадайте, представляв «око государеве» в залі засідань? Кримські прокурори! За час судового слухання їх змінювали тричі.

До чого це призвело — читайте нижче. Поки що висловлю захоплення логікою, послідовністю і, нарешті, принциповістю команди Олександра Медведька. Вона понад три роки відволікала на розслідування значні фізичні і матеріальні ресурси правоохоронних органів. Зрештою, крапку в розслідуванні довірили поставити херсонцям. А в суді опинилися ті, від кого справу забрали «з метою об'єктивності і неупередженості»...

Вирок за сімома печатками

Мені дуже хотілося ознайомитися з вироком суду у резонансній справі: вона перебувала на контролі не лише Генпрокуратури, а й Верховної Ради. Коли довідався, що наших героїв визнано винними, — поїхав до Сімферополя. Здавалося, яку таємницю можна створити із скандальної, але банальної, по суті, історії.

У Центральному райсуді «створили». Вирок від 18.07.06 р. набрав чинності, але його копії не знайшлося в райпрокуратурі. Не було її й у прокуратурі Криму. Про Григоряна, за заявою якого порушили і так довго проводили кримінальне і судове розслідування, і говорити не доводиться. Стараннями одного з прокурорів-обвинувачів суд позбавив Норіка Меліксетовича статусу потерпілого (!). А коли ти не сторона у справі...

Залишалося одне: просити справу для ознайомлення в судді.

— Ви звідки? — запитували роботи-охоронці райсуду, кудись телефонували, бігали і... відправляли мене геть. Повз них проходили всі, хто пред'являв (і не пред'являв) якісь документи. Відвідувачів навіть ні про що не запитували. Посвідчення журналіста «Голосу України» кілька разів протягом двох днів спричиняло знервованість й однотипну відповідь: «Суддя Михайлов у залі засідань (вийшов); голова суду вийшов (у залі засідань).

Телефонна «атака» цих слуг Феміди мала такий само результат. Уже перед від'їздом зволив поспілкуватися зі мною голова, який скинув у телефонну трубку мішок проблем із життя суду і його працівників. На запитання, чи можу ознайомитися з вироком у справі Джетере — почув: «Вона в сейфі судді». Чому навіть «государеве око» залишилося без її копії?

Про незалежних суддів чули?

Вирок я одержав. З республіканської прокуратури. І що в ньому?

По-перше, суд виключив з нього кваліфікуючу ознаку «організована група». Підстави? Мовляв, Джетере брав на роботу Григорян; брата і доньку Борис Халілович оформляв за згодою Григоряна, а Дудко — не родичка. Далі: злочинні діяння відбувалися залежно від ситуації, спонтанно; у жодному зі злочинів одночасно не брали участь усі; слідство не надало доказів того, що лиходії діяли за заздалегідь розробленим і схваленим усіма ними планом.

Аякже, протокол відсутній.

По-друге, обвинувачені в 4—5 злочинах, підсудні з легкої руки суду засуджені за 1—2 епізодами, за іншими — виправдані. Скажімо, «предводитель дворянства» Джетере покараний лише за надмірний апетит стосовно зарплати, тобто за перевищення службових повноважень (п'ять років позбавлення волі, що на три роки менше нижчої межі, встановленої санкцією статті), до того ж з випробним терміном на три роки.

Чим «купив» суд фінансовий злий геній? Характеризується за місцем роботи і проживання і посередньо, і позитивно, на обліку в нарколога і психіатра не перебуває, слабкий здоров'ям, раніше не судимий. Інші «герої» також засуджені до п'яти років з випробним терміном. Жінки, до слова, відбулися, вважаю, легким переляком, тому що суд визнав однією з пом'якшувальних обставин те, що вони скоїли злочини (за двома статтями) «унаслідок тяжкого матеріального становища».

Нам би такі злидні...

По-третє, сімферопольський суддя, гадаю, дав інформацію до роздумів Голові Верховного Суду Василю Онопенку стосовно застосування російської мови в судочинстві. Цитую: «...суд отмечает, что органом досудебного следствия Аблякимову Я. Д. вменялось в вину «внесение служебным лицом в официальные документы заведомо неправдивых сведений, а также составление и выдача... заведомо неправдивых документов», тоді як фабула ч. 2. ст. 36 ККУ передбачає кримінальну відповідальність за «внесение... заведомо ложных сведений, а также составление... заведомо ложных документов».

Як же ви, громадянин слідчий, таку безграмотність виявили? Мабуть, саме вона «коштувала» Аблякімову перекваліфікації суворої статті на м'яку — недбалість. А велося б судочинство, шановна Федімо, державною мовою, Михайлов не займався б софістикою, не створив би смішний до сліз

сонці рапортують про її викриття, а сімферопольські прокурори і суд в унісон повторюють: махлювали убогі спонтанно, план дій не погоджували, працювали недружно і несвідомо. З цим прокурори Домошевський, Авдієнко й Шувалов погодилися! Інакше лежала б на їхньому столі копія вироку, на який подали б апеляцію.

— Не подали, отже, вердикт не викликав заперечень, — повчали мене у прокуратурі Криму.

— А ви будете касаційну скаргу подавати? Адже наявне, на мій погляд, неправильне застосування кримінального закону; невідповідність призначеного покарання тяжкості злочину й особистостям засуджених.

— Ось вивчимо справу і вирішимо.

Терміни касаційного оскарження ось-ось минуть, а в Сімферополі дедалі вивчають. Із серпня 2006-го.

Хоча в Голопупівці навіть дід Архип глузував з вироку. Суд, каже, так і не розібрався, хто в чому обвинувачувався, де цукеркова, а де кондитерська фабрика. А хіба дозволено знавцеві російської мови, судді, значить, називати підсудного обвинувачуваним?

Ех, не дано, сільському мудраку докумекати те, в чому освічені судді-прокурори доки.

А Медведько розсудить?

Вони чудово розуміють, що мета акціонерів — не лише справедливе покарання засуджених пройдисвітів, а й повернення власності.

Ще в 2003-му АТ СКФ звернулося до Господарського суду АРК із позовною заявою про визнання договорів «а ля Аблякімов та «Укрсоцбанк» недійсними. Суд тоді (17.06.03 р.) відмовив у позові: мовляв, акціонери не довели, що для укладення договорів надано в банк свідомо неправдиві документи.

Це довів Центральний райсуд (18.07.06 р.). Виходить, можна звертатися в Господарський з позовом про перегляд його рішення за нововиявленими обставинами. Але хто представлятиме інтереси потерпілих? Товариство визнано банкрутом і перебуває у стадії ліквідації. Виходить, що потерпілі акціонери не можуть

Лист акціонерів прокуророві Криму ще в жовтні 2006-го було переадресовано прокуророві Сімферополя. Той мовчав і, мабуть, думав: а чому розглядати і реагувати маю я, якщо це в компетенції республіканської прокуратури? Може, і не так міркував, але акціонери більш як за місяць одержали відповідь із... прокуратури АРК. У ній «по суті» лише одна фраза: «З огляду на те, що частка державної власності в СКФ відсутня, підстав для ініціювання прокуратурою перегляду рішення Господарського суду від 17.06.03 не вбачається».

І до цієї «розради» на Севастопольській, 21, йшли 42 дня. На мою думку, весь цей час погонносії ганяли у футбол по телефоні. А на той час давно минув термін подачі подання за нововиявленими обставинами.

Ще сміливіше й цинічніше око дрімало (читайте — реагувало) на інший лист акціонерів цукерки — про внесення касаційного подання на вирок Центрального суду від 18.07.06 р. У логіці акціонерам не відмовиш: державні обвинувачі, вважаю, під час судового розгляду ковтали, образно кажучи, не прожовуючи, всі цукерки, приготовлені суддею. А в прокуратурі Криму мені особисто обіцяли уважно розібратися і прийняти рішення. Норік Григорян попросив письмово оперативніше вирішувати, оскільки термін подачі касаційного подання минає 18 січня цього року.

Прокурор АРК Віктор Шемчук, одержавши заяву одного із засновників акціонерного товариства, укотре пробив по «воротах» прокурора міста Родіона Ратіа. А той, недовго думаючи, відповів: «Підстав для внесення касаційного подання... прокуратурою Сімферополя не вбачається». Далі Родіон Кукурієвич «одночасно роз'яснив», хто має право на касаційне подання. Він у тім списку не значиться... Наприкінці листа він констатував, що «із заявою про перегляд» Григорян має право звернутися до прокуратури АРК. Матч закінчено, 2:0 на користь міста.

Таку гру затівають у відомстві Шемчука щораз, коли хочуть затягнути справу, знехтувати інтереси тих, хто звертається, начхати на прохання потерпілих?

Якщо в Генпрокуратурі справді тримають цю ситуацію під контролем і хочуть поставити крапку — там знайдуть відповідь на поставлене запитання. А знаком оклику може стати принципова реакція Генерального прокурора на порошинку в кримському «оці государевому».

Неспроста воно дрімає.

Чи не занедужало?..

Іван ІЛЛЯШ.

Київ—Сімферополь—Херсон—Київ.

Фото Олександра КЛИМЕНКА (з архіву «Голосу України»).

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

■ КРИМІНАЛ

Налякали монополістів

За зловживання монопольним становищем обласне відділення АМКУ оштрафувало «Чернівціводоканал» на 1158 гривень та зобов'язало Новодністровський міськвиконком дотримуватися правил конкуренції. Завдяки втручанням антимонопольників знижено тарифи для населення та підприємств за послуги центрального опалення у Новодністровську: на 7 відсотків для громадян, на 12 — для бюджетників, на 4 — для підприємств.

Сергій СУЛИМА.

Чернівецька область.

«Інтелектуальні» злодії

Півтисячі відеокасет без відповідного маркування вилучено в приміщенні будинку культури в райцентрі Ємільчине. Правопорушення виявили працівники спеціального відділу із боротьби з економічними злочинами у сфері інтелектуальної власності та високих технологій УДСБЕЗ УМВС України в Житомирській області. Контрафактну продукцію на суму чотири з половиною тисячі гривень знищать, а на приватного підприємця, який її розповсюджував, складено протокол.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

Жінки перемогли «Шалені бабки»

Співробітники Менського райвідділу внутрішніх справ вилучили сім гральних автоматів у... колишньому кабінеті директора ресторану. Останнім часом багато менчан, відвідуючи заклад громадського харчування, програвали тут чималі суми. Дружини і батьки потерпілих з огляду на це вирішили звернутися по допомогу до правоохоронців. Як з'ясувалося, власник гральних автоматів з промовистою назвою «Шалені бабки» справді займався незаконним бізнесом. Працівники міліції не отримали від нього жодного дозвільного документа.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

Крали заради розваги

Збути в Україні вкрадений у Пінську «Мерседес» намагалися двоє неповнолітніх мешканців Мінського району Білорусі. Їм перешкодили працівники Зарічненського райвідділу міліції УМВС в Рівненській області. Як з'ясувалося під час розслідування, два юних Павла спеціалізувалися на викраденні транспортних засобів на території своєї держави. Крадені авто, порушуючи митний кордон, завозили в Україну і збували схильним до легкої наживи українцям за 100 доларів. На рахунку крадіїв не одна подібна оборудка. Тепер вони запевняють, що крали автомобілі не з метою наживи, а заради розваги.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Делегація «Енергоатома» відбула до Москви на переговори про ціну ядерного палива для українських АЕС

Апеляційний суд не задовольнив клопотання про скасування рішення про ув'язнення затриманих у Норвегії членів екіпажу Ан-22

■ ПРИВІТАННЯ

Бойовому побратимові

14 січня Василю Олександровичу КОНЬКОВУ (на знімку) виповнюється 80 років.

Шановний Василю Олександровичу! Ми, ваші вірні друзі й бойові побратими, члени Комісії у справах колишніх партизанів Великої Вітчизняної війни 1941—1945 рр. при Верховній Раді України та члени президії Київської міської організації партизанів і підпільників, в знаменний день вашого 80-річчя сердечно вітаємо нашого дорогого ювіляра, бажаємо зрілого довголіття, натхнення і продуктивної праці у відстоюванні історичної правди про підпільно-партизанський рух в Україні в роки Великої Вітчизняної війни.

Народились ви на Черкащині, батьківщині Шевченка (с. Водяне, Шполянський район), в сім'ї селянина. Здобули вищу юридичну освіту, стали кандидатом історичних наук, доктором філософії.

В свої юні роки ви без вагань стали на захист Батьківщини — з січня 1942 р. по жовтень 1943 р. брали участь у боротьбі з фашистськими загарбниками у складі Водянської підпільної організації та партизанського загону ім. Кутузова, що діяли на Черкащині, а опісля служили на флоті старшиною 1-ї статті. Стали інвалідом війни II групи.

Але найповніше ваш талант організатора, а згодом керівника розкрився на роботі в Комісії у справах колишніх партизанів. За вашими пропозиціями було видано книгу-меморіал «Вінок безсмертя», розроблено дві карти-схеми про діяльність в роки війни в Україні підпільників і партизанів, у всіх областях відкрито мережу музеїв і музейних кімнат партизанської слави, встановлено пам'ятники, пам'ятні знаки, меморіальні дошки в місцях боїв партизанів та підпільників.

Під вашим головуванням комісія прийняла важливі рішення про державне визнання і увіковічення підпільно-партизанського руху встановленням щорічного свята «Дня партизанської слави», заснуванням Штандарту "Український партизанський фронт 1941—1945 рр.", виготовленням нагрудного пам'ятного знака «Партизан України». Ваші авторські дослідження історії підпільно-партизанського руху відзначено премією ім. Островського.

Ви — автор важливих і вагомих досліджень підпільної і партизанської боротьби в Україні, систематично висвітлюєте ці питання в ЗМІ. Дбаєте про соціальний захист ветеранів і дружні зв'язки з ветеранськими організаціями України та зарубіжжя.

Прожите вами яскраве, часом нелегке, але гідне життя, людяність і працелюбність, цілеспрямованість у досягненні мети є добрим прикладом для молодого покоління.

Наполеглива праця здобула вам повагу і шану колишніх партизанів і підпільників, державних і громадських органів. Ваші заслуги Батьківщина високо оцінила. Ви кавалер трьох орденів «Богдана Хмельницького» — I, II та III ступенів, двох орденів «Вітчизняної війни», орденів «За мужність» III ступеня, «За заслуги» III ступеня та інших нагород.

В день 80-ліття від щирого серця бажаємо вам і вашій родині міцного здоров'я на прийдешні роки, незмінного оптимізму, добробуту, натхнення в роботі.

Заступники голови Комісії у справах колишніх партизанів
В. РИБАЛЕВСЬКИЙ (він же голова Київської міської організації партизанів і підпільників),
В. РИМАР;
відповідальний секретар Комісії
В. САТУРІН та члени Комісії у справах колишніх партизанів і члени президії Київської міської організації партизанів і підпільників.

Настала добра година

Є в українського народу давня традиція: старійшина роду збирає в день престольного свята всю родину, щоб поговорити про минуле, накреслити плани на майбутнє. Про таку родинну раду кажуть: «Настала добра година». Таку «добру годину» мали нині вихідці з Чернігівщини, котрі тепер мешкають у столиці. На свої щорічні збори зійшлося Чернігівське земляцтво. А починалося все ще 1996 року. Тоді в Будинку письменників відбулися установчі збори новоствореного товариства. Очолив його Павло Мисник. В селі Камка, що на Корюківщині, його родинне гніздо. Звідти він пішов у військо, потім до Ніжинського педінституту. На Чернігівщині формувався як господарник, громадський діяч. Пізніше, будучи Генеральним консулом України в Тюмені, Павло Олексійович не поривав з чернігівським товариством. Більше того, згуртував земляків і там, у далекому Сибіру. Дбав про пропаганду серед них української мови, українського слова, про зміцнення економічних зв'язків цього російського регіону з Україною.

Треба боротися за самостійну Україну — вирішив 22-річний Левко Лук'яненко, повернувшись зі служби в радянській армії додому — в село Хрипівка Городнянського району. За це йому в 33 роки винесли смертний вирок. Після двох місяців очікування в камері смертника Левкові Лук'яненку «подарували» п'ятнадцять років ув'язнення в таборах, з яких зазвичай живими не виходять. «Якщо має загинути українська нація, то хай спочатку загину я...» Так безкомпромісно вмів і вміє досі відстоювати національні ідеали правозахисник. Може, тому він голова Асоціації досліджень українських голодоморів, почесний директор Українсько-Південноафриканського інституту політичного лідерства, доктор права Альбертського університету Канади, академік вищої школи України, Герой України. А ще він — виходець із Чернігівщини, чим надзвичайно пишається.

Чи міг уявити звичайний сільський хлопець із Корюківського району Віталій Розстальний, що колись вийде на найпрестижніші сцени України, що зіграє десятки провідних ролей у театрі та кіно. Особливо розкрився його талант у радіожурналі «Слово». Ця регулярна передача зробила для збереження української мови чи не більше, ніж цілі інститути. На жаль, Віталій Григорович недавно відійшов у вічність, забравши частку любові до чернігівської землі з собою.

Понад усе любить свою малу батьківщину Іван Плющ, багаторічний Голова Верховної Ради України, а нині громадський діяч. Він багато зробив для відродження гетьманської столиці Батурина, Крутів та Ніжина, Борзни, а особливо Мотронівки, яка нині отримала друге духовне дихання.

Діапазон лікарської діяльності академіка медичних наук, незмінного керівника Інституту педіатрії, акушерства і гінекології АМН України Олени Михайлівни Лук'янової, яка родом із селища Блистава Менського району, надзвичайно широкий. Наукові дослідження академіка Лук'янової — на найрізноманітніші теми. Та в усьому вона перша. І не лише в нас на Батьківщині. Бо ще з чернігівського дитинства винесла неабияке прагнення досягати досконалості в усьому. З цим і йде життям. Така ж невгамовна і великий патріот її сестра Наталія Михайлівна Голева, з якою автору цих рядків випало працювати свого часу в «Політвидаві України». Завзяття — у них сімейна, а отже, «чернігівська» риса.

Згадуючи своє дитинство, народний депутат України Віталій Терентійович Корж сумно зітхає. Перед тим, як йому народитися, в 1937-му, забрали батька. Ще довго страшне тавро «ворога народу» висіло над ним. Та попри все йому вдалося багато чого досягти в житті. Тому, коли буває в рідному селі Даздівка, що в Куликівському районі, найперше відвідує школу, якій дуже зобов'язаний. Його район сільський, тож велику увагу приділяє тому, щоб його відродити, підняти, зберегти життя на селі. Куликівський осередок Чернігівського земляцтва шефствує над районним будинком для людей похилого віку, опікується школами, сиротинцями.

Видавець-патріот і майстер фотопортрета Микола Ляшенко родом із Носівки, був свого часу моїм університетським викладачем фотосправи. Досягнувши тут неабияких вершин, він пішов далі й організував видавництво «Бібліотека українця». Книжки цього видавництва сприяють становленню української державності, відродженню національної свідомості, знайомлять з долями багатьох представників нашої національної культури.

Із Бахмацького району — Галина Стефанівна Сазоненко, керівник Гуманітарного ліцею при Київському державному університеті імені Тараса Шевченка. Попри величезну зайнятість вона знаходить час, щоб поспілкуватись із земляками, пройтися вулицями рідного села, просто занести землякам київського хліба.

Власне, нині мало не кожний член земляцтва в той чи той спосіб допомагає рідному краю. Хтось дарує книжки для шкільних бібліотек і облаштовує предметні кабінети, хтось оздоблює храм у рідному селі. Хтось, як це зробило Корюківське земляцтво на чолі з Василем Устименком, висаджує фруктовий сад, який і через багато років нагадуватиме землякам про тих, хто вийшов із їхнього краю.

Наповнено пульсують духовні зв'язки Києва і Ніжина. Їхніми носіями є такі видатні діячі культури, як Юрій Мушкетик, Олекса Ющенко, Леонід Горлач, Алла Кудлай. Ціла плеяда випускників Ніжинського педуніверситету.

На жаль, жодних газетних шпальт не вистачить, щоб згадати про всіх членів Чернігівського земляцтва і їхні добрі справи. Та всі вони однаково шановані — й знані, й маловідомі. Тому й збираються щоразу залюбки. Цього року вже водинадцяте.

Марина КРИВДА.

Зустріч завершили угодою і... чаркуванням

Традиційне і вже одинадцяте зібрання Чернігівського земляцтва у Києві розпочалося із ознайомлення у фойє Палацу спорту з цікавою виставкою художників Чернігівщини, інвестиційними проектами, які можуть реалізувати на своїй малій батьківщині чернігівці-кияни. А затим у залі — з палкого привітання делегації з Чернігівщини чисельністю 227 осіб. До земляків-киян прибули голова облдержадміністрації Микола Лаврик, голова обласної ради Наталія Романова, міський голова Чернігова Олександр Соколов, керівники всіх районів і окремих міст області, декілька художніх колективів.

Фото Олександра ВАДІСА.

Голова земляцтва Віктор Ткаченко поінформував присутніх про зроблене минулого року чернігівцями-киянами в селах і містах області. За що вони почули теплі слова подяки від керівників області, окремих районів і міст, а найактивніші члени товариства отримали подарунки від них.

Потім відбувся святковий концерт чудового Ансамблю пісні і танцю Державної прикордонної служби України, відомих чернігівців-митців. З особливим захопленням сприйняли присутні виступи зразкових дитячих циркових колективів «Фієста» Менського райбудинку дітей та юнацтва і Макошинського сільського Будинку культури цього району, народної артистки України Алли Кудлай та інших митців.

Співпраця чернігівців-киян із земляками на нинішній рік закріплена підписаною угодою між керівниками області і земляцтва **(на знімку).** Такі самі угоди згодом укладуть районні осередки з керівниками районів. А завершилося зібрання неформальним застільним спілкуванням районних осередків, неприхованою, щирою радістю від зустрічі, чаркуванням за власні кошти і домовленостями про подальше розширення конкретної допомоги рідному краєві.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

 Після двох місяців очікування в камері смертника Левкові Лук'яненку «подарували» п'ятнадцять років ув'язнення в таборах, з яких зазвичай живими не виходять

5 січня. Ялта. Евакуація команди судна «Одіск», члени якої отруїлися під час перевезення хімічної речовини — феросиліцію.

6 січня. Одеса. У Кубку світу із швидких шахів переміг Петер Леко (Угорщина).

7 січня. Святкування Різдва Христового.

8 січня. Блаженніший Володимир Митрополит Київський і всієї України, Предстоятель УПЦ вручає нагороду віце-президенту корпорації «ІНКОМ» Сергію Скуртову під час нагородження групи державних і громадських діячів найвищими відзнаками церкви.

10 січня. Зустріч Голови Верховної Ради України Олександра Мороза, Президента України Віктора Ющенко та Прем'єр-міністра Віктора Януковича.

9 січня.

Верховна Рада України 367 голосами подолала вето Президента на Закон «Про внесення змін до Земельного кодексу України щодо заборони продажу земель сільськогосподарського призначення до прийняття відповідних законодавчих актів».

11 січня. Мукачеве. Одинадцятий фестиваль виноробів «Червене вино».

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Олександра КЛИМЕНКА, Михайла МАРКІВА, Анастасії СИРОТКІНОЇ, Укрінформу та УНІАН

У столичному Театрі на Подолі відбулася прем'єра вистави «Шість персонажів у пошуках автора»

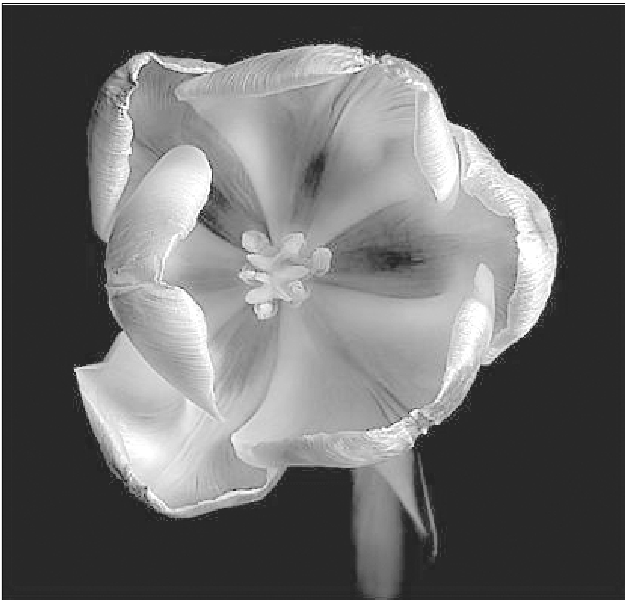
16 січня в педуніверситеті імені Драгоманова відбудеться презентація книги «Поезія Ліни КОСТЕНКО в часах перехідних і вічних»

Квіткова казка

Новий сезон приватна галерея «На Спаській, 45» відкрила фотовиставкою Олени Ілюшиної-Беншен. До 2004 року дівчина жила в Миколаєві, закінчила художню школу (клас Зої Бурлаки). Захоплення фотографією було майже неминучим, адже її батько — член Спілки фотохудожників України. У Норвегії, де нині мешкає Олена, вона зайнялася фотографією професійно. І одержала призове місце у фотоконкурсі на Скандинавському фотосайті.

Улюблена тема О. Ілюшиної-Беншен — природа Скандинавії і те, без чого світ був би набагато тьмяніший, а саме — квіти. Фотознімки квітів, зроблені в режимі макрозйомки, і є основою нинішньої експозиції. Як вважає мистецтвознавець галереї Олександра Філоненко, фотомитець неначе намагається заглянути у внутрішню будову квітки, показати нам красу її «архітектури», розмаїтість форм та багатство відтінків. Це своєрідний фотогербарій, де поруч зі звичайними ромашками розкривається загадкове нутро екзотичної орхідеї.

За зимового безквіття ці м'яко тліючі вогники літа здаються особливо дорогоцінними. А ось кілька норвезьких пейзажів — фіорди, суворе море. Але ми бачимо цю країну і з несподіваного боку: пасторальні сцени з конями, на тлі майже південного світла або за похмурого небокраю. І скрізь відчувається легкий смуток і любов до цієї землі.

Олена ІВАШКО.

Годинникарі кохання

У Національній філармонії відбувся концерт відомого вокального секстету «Singer Pur». «Пісні кохання на всі часи» німецькі музиканти виконали в межах турне по Східній Європі за підтримки Гете-інституту.

У назві своєї програми «Singer Pur» поєднали зовсім несумісні речі: закохані ж за часом не стежать! Але чи можуть вони вберегти себе від його впливу? І чи залишиться спогад про силу їхнього кохання у людській пам'яті? На ці питання музиканти відповідали музикою про любов, що пережила не одне століття.

Найдавніші з них — старовинні ірландські, французькі та німецькі пісні. В них йдеться про красу дівчини, про свято кравців, про зиму — і знову про гарну дівчину («Дівчино, присунься до мене» — оголошує назву німецької пісні баритон гурту Райнер Шнайдер-Ватерберг і додає: «Це цілком зрозуміло у таку холодну зиму»). Герої пісень шукають своє кохання у морі (у «Подорожі на воді» Мендельсона останній сонячний промінь показує мандрівнику, де його кохана), гинуть у водах Рейну, заслухавшись співом Лорелеї (у баладі Сілхера), відкривають своє серце лісу та долині, вітру та ночі. Але про що б не співалося, кожна пісня — ще одна перемога любові над часом. Про нього нагадують різні «лічильники»: зозуля — у німецьких піснях, годинник — у творі сучасного композитора Паттерсона «Відрізок часу» (Єва помічає годинник на руці Адама — саме він, а не яблуко стає символом гріхопадіння).

Як годинник, працювали й самі музиканти — бездоганно та злагоджено. Колектив досить нетипового складу (сопрано, три тенори, баритон та бас) вже 15 років доводить, що усі перепони можна подолати об'єднаними силами: для «Singer Pur» сучасні композитори роблять перекладення відомих пісень минулого, їм присвячують і власні твори. Кожен з них виконується з любов'ю — як-от «Щедрик» Леонтовича. Німці співали його на прощання разом з київською публікою, українською, з ніжним акцентом: «Прилетільа-а-а льастівонька».

Любов МОРОЗОВА.

ДОВГА ЖІНОЧА ПАМ'ЯТЬ

Колись давно, як я ще навчалася в Хмельницькому музучилищі, відзначали одну скорботну дату, в цьому заході мали брати участь усі мистецькі колективи міста. У Хмельницькому був (і є зараз) хороший симфонічний оркестр. А оскільки ми розучували дещо з «Реквієму» Моцарта, наш хор виступав разом із знаменитим оркестром. Коли пролунали перші надламані скрипкові інтонації «Lacrimosy», а за ними вступив хор, зал приголомшено завмер...

...Ця згадка чомусь обвалилась на мене ще на початку вистави театру «Колесо» «Жінки Моцарта» («Вебери»), коли до фінальної «Lacrimosy» було ще далеко. Можливо, тому, що коли завіса відкривається, глядачі бачать труп Моцарта (звичайно, манекен, але від цього не легше). Й надалі вже важко позбутися враження, що Моцарт весь час незримо присутній: його гукають, від нього домагаються кохання — але це весь час поза сценою, десь там — на вулиці, в іншій кімнаті, в іншому просторі.

Генії народжуються раз на сторіччя (а Моцарт, гадаю, — раз на тисячоліття). Жити поруч з генієм — клопітно. Бо лише Бог розуміє розмах таланту отієї впертої, божевільної, але нормальнішої від усіх людини, якій потім нащадки поставлять пам'ятники і скажуть: «Якби він жив правильно, то прожив би довше!». Не прожив — така доля Генія.

А нам залишається зберігати пам'ять про Нього, навіть якщо вона розлита у форму «страшної комедії».

Актори грають просто і невигадливо (але це лише на перший погляд; недарма жанр вистави — «страшна комедія», як зазначено у програмці). Вони грають тих, хто не лише жив у епоху Моцарта, а й грав у його житті «перші скрипки»: співачка Алоїза Вебер (Олена Іванова), в яку Моцарт був безмірно закоханий і безмірно страждав, бо його любов не взаємна; Констанце Вебер (Марія Грунічева) — сестра Алоїзи та дружина композитора, з якою він вінчався в тому самому віденському кафедральному соборі, де через дев'ять років його відспівали...

Проте головною «дійовою» особою є мати сімейства, Цилі Вебер — бо вона весь час енергійно діє, влаштовуючи життя своїх доньок! Роль Цилі грає Станіслав Колокольников. Він грає ще й Емануеля Шиканедера — імпресаріо, який замовив Моцарту «Чарівну флейту» для свого «Фрайхаустеатру» в передмісті Відня. До речі, на деякий час глядачі театру «Колесо» ніби стають глядачами того таки «Фрайхаустеатру», перед якими й розігрується вистава.

Думаю, віденські глядачі бачать у виставі за п'єсою «Жінки Моцарта» («Вебери») щось інше, ніж київські, і вже зовсім інше, ніж я побачила (перепрошую за «я», але вистава мене зачепила). Та й не можуть усі бачити одне й те саме, навіть якщо актори грають одну виставу для всіх.

І наостанок: сьогодні цю виставу можна побачити лише в двох європейських містах: Відні та Києві. Києві — ближче...

Ельвіра ЗАГУРСЬКА.

Фото з архіву театру.

На знімку: Марія Грунічева і Станіслав Колокольников у виставі «Жінки Моцарта».

Сорокове Різдво

«Різдвяна містерія» — так називається виставка, відкрита в арт-клубі «Кам'яниця», що при Луцькому історико-культурному заповіднику «Старе місто». Тут широко представлено ікони, вертепні маски, дідухи — все, пов'язано зі святкуванням Різдва. Пояснення на відкритті виставки давали працівники Волинського краєзнавчого музею і Музею волинської ікони.

А ще співали колядок, куштували страви Святвечора. Учасники врочистостей щиро привітали головну хранительку Волинського краєзнавчого музею Наталію Пушкар із 40-річчям трудової діяльності та 35-річчям роботи на посаді, яку вона нині обіймає. А працювати тут пані Наталія почала в перший день Різдва 1967 року!

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

На знімку: екскурсію веде головна хранителька Волинського краєзнавчого музею Наталія Пушкар.

Фото автора.

■ НОВА КНИГА

Мовчання минулого

Вийшла нова книга директора Центру українознавства Київського національного університету ім. Т. Г. Шевченка, доктора історичних наук Володимира Сергійчука «Як нас морили голодом».

Як морили? В книзі є чітка відповідь — послідовно, продумано та «якісно», як би жахливо це не звучало. На основі невідомих досі матеріалів з колишніх таємних архівів у книзі простежено геноцид українського народу в XX ст. Чи не вперше в одному дослідженні мовою документів розповідається про часи трьох голодоморів на території України: 1921—1923, 1932—1933 і 1946—1947 років. Документи про виселення куркулів, телеграми секретарів райпарткомів, протоколи засідання політбюро ЦК КП(б) У з усіма прізвищами та цифрами. Мовчазні й промовисті цифри...

На презентації книжки в Українському домі одна старенька бабуся постійно перепитувала, чому сюди прийшло так мало людей. «Невже всі забули?» — питала вона. Може й забули, бо завжди легше дивитись по телевізору, як Анджеліна Джолі допомагає голодуючим Індії, ніж привітатися з тим, хто пережив голод і тихо живе в одному з тобою під'їзді.

Яна МЕТЬОЛКІНА.

Свято на букву «ми»

До ювілею Марка Бровуна, художнього керівника Донецького академічного українського муздрамтеатру

Цей театр називають лідером касових та виробничих показників у країні. Але кажемо «театр», маємо на увазі — «художній керівник». Кажемо Донецька муздрама — чуємо: Марко Матвійович Бровун. Він і театр — єдине ціле, усоблене займенником «ми». «Ми, — каже Бровун, — багато чого вже досягли!» Або: «Дуже люблю наш театр, ціную наших акторів і думаю, що взаємно».

Підтвердженням взаємності стало недавнє урочисте святкування двох дат — 30 років професійного стажу Марка Бровуна і його 60-річчя, що збіглося з початком 80-го театрального сезону.

Ювілей зібрав багато людей. У головній ролі виступив сам Марко Матвійович. Був аншлаг! Проте нам вдалося поговорити ще перед тим. Бровун знайшов вільну годину для бесіди. Спершу я запитала про значення в його житті усіх трьох дат — 30, 60, 80.

— Вони приємні. Але коли тобі 60, мимоволі починаєш думати: ого, цілих 60! А от 30 років — дата щаслива. Весь цей час поряд були надзвичайні люди, і працювати в театрі слід було вже лише заради спілкування з ними. Щодо ювілейного сезону, дата, як зрозуміло, не залежить від мене. Відсвяткуємо в листопаді. Думаю, нам буде з чим до неї прийти.

— Марку Матвійовичу, у вас був період «дотеатральний»?

— Так. Але вже у школі були певні передумови. Я навчався з дітьми акторів нашого театру. Значною мірою мою любов до театру виховала мама. Лікар-педіатр, вона тонко відчувала мистецтво. Часто водила нас із старшим братом Володимиром до філармонії, театру. Прищеплювала нам уміння сприймати творчість, живопис, літературу, кіно...

Жили ми в Донецьку, в центрі, навпроти філармонії на 8-й лінії. З цього місця я потім зробив певне життєве коло. Батькові дали службовий будинок, де тепер готель «Вікторія», і ми переїхали туди. Це називалося Семенівка.

Звідти перебралися на вулицю Артема, за готель «Україна» у будинок з вежами, де мешкала майже вся команда «Шахтар». У тому легендарному домі і минуло моє дитинство. Пам'ятаю наш двір. Атмосфера — своєрідна, мешканці часто сиділи за грою в доміно. Це була певна спільнота. Тоді були зовсім інші стосунки, ніж тепер. Нерідко сумую за тим часом. Потім ми знову переїхали, це вже був той дім, в якому я живу зараз, — навпроти нашого театру.

Я захоплювався спортом, входив до збірної команди Донеччини з боксу. Головною для мене людиною тоді став перший тренер Віктор Платонович Слєпченко. Згодом я травмував руку і не зміг тренуватися. Захопився воєнізованим багатоборством. В армії служив у внутрішніх військах. Коли повернувся, очолив команду оборонної організації при облкомітеті ДТСААФ — ця посада стала першим записом в трудовій книжці. Сталося це завдяки Миколі Васильовичу Каледіну. Він працював в обкомі партії, з якою я мав не дуже добрі стосунки, а от з ним ми дуже здружилися. Потім я займався воєнізованим багатоборством, був начальником спортивно-технічного клубу.

Але навколо постійно були творчі люди. Двоюрідна сестра закінчила консерваторію, працювала у філармонії, її чоловік — віолончеліст. Я часто бував у них вдома, де збиралися музиканти, театральні діячі. Як-от Віктор Старіков, директор театру ляльок. І я все більше залучався до творчого кола.

У театрі мене багато хто знав. Коли сталися певні зміни в керівництві області, я був змушений шукати іншу роботу. Тоді й зробив вибір. Минуло вже рівно 30 літ відтоді, як у моїй трудовій зроблено другий запис. Почав адміністратором...

— За фахом ви — економіст? Не хотілося самому вийти на сцену, зіграти якусь роль?

— У мене — три освіти. Спочатку закінчив будівельний технікум, потім Донецький держуніверситет, економічний факультет. А тепер тихенько займаюся режисурою в Луганському інституті культури. Не виключено, що я міг би бути режисером! Але актором, думаю, — ні, хоча... все можливо. Не знаю! Через це треба пройти, і якщо пішов би цим шляхом, то, напевне, це могло б статися.

— Якби був інший взірець, усе склалося б інакше?

— Батьки мали різні позиції щодо мого виховання. Мама схвалила моє захоплення театром, а тато був категорично проти. Серед родичів були військові. Дядько — контр-адмірал, Герой Радянського Союзу. Два брати, його сини — офіцери-підводники. Чоловік двоюрідної сестри — теж підводник. Мені теж пророкували гарну військову кар'єру, але, як бачите...

— Хто ваш наставник у театральній справі тепер?

— У театрі — це старше покоління. Передусім народні артисти. Наприклад, з Ігорем Івановичем Молошниковим я знайомий ще з 16 років. Це потім він став заслуженим, народним. Багато чого мене навчив. Справжній корифей нашого театру — Михайло Іванович Бондаренко дав мені немало життєвих і творчих уроків. Геннадій Васильович Горшков — це друг і постійна підтримка. Та й інші актори тепло прийняли мене, ми разом продовжили будувати театр.

— А ваші діти — вони театральні?

— Мої діти — донька Наталя та син Олексій. Дочка економіст, і непоганий, але це не зашкодило їй залучитися до театру. Вона — справжня театральна дитина! З десятимісячного віку подорожувала разом зі мною. Вперше поїхала на гастролі до Кисловодська ще у манежику. З часом Наталі довелося спробувати себе у наших виставах, режисери навіть наполягали, щоб вступала до театрального. Я не дозволив. Але ми таки працюємо разом.

— Схожа на вас?

— Так, у неї теж непростий характер. Як і я, навчається на режисера. Сину дісталося менше моєї уваги, Олексій успадкував іншу сімейну традицію, він — курсант третього курсу Донецького інституту внутрішніх справ. А мій онук, Микита, якого я дуже люблю, вже у свої 12 має акторський досвід, бере участь у двох наших виставах. Ми з ним на «ти», називає мене по імені!

— Марку Матвійовичу, а що є головною метою в житті? Або вже стало головним досягненням?

— Працювати в театрі було і метою, і досягненням. Але завжди хотів працювати в хорошому театрі. В дуже хорошому! Знаю приклади, і не в столиці, а в провінції. Це театр Баніоніса в Паневежисі, Російська драма в Ризі та ін. Вони були одними з найкращих в Радянському Союзі! Туди приходили паломники! От такий і я хочу! Не знаю, в якій мірі це вдасться, але в якійсь вдалося вже сьогодні. Вірю (в моєму віці вже важко щось загадувати), що поряд є люди, які зможуть успадкувати і довести мою справу до бажаної мети.

— А не хотіли б написати книгу про своє життя?

— (М. М. подумав, закурив і таки визначився. — **Авт.**) Не збираюся поки що писати книжок. Поки що я збираюся працювати! Здається, я не володію хистом письменника. Не знаю. Мені так здається... Хоча, в юності я писав вірші!

— Були серйозні результати?

— Це тривало довго, у мене навіть є зошити з віршами. Завалялися десь. (Сміється). Але свої віршування називаю звичайним віршоробством: брав окрему тему і, задля сміху, робив рими. Очевидно, відчуття ритму мені властиве, слух є, а тому це легко вдавалося. Але щодо серйозної поезії, постійно для себе роблю якісь відкриття. Недавно у Донецьк приїздив Іван Драч, мені принесли його збірку. Дещо просто вразило! Зараз покажу, десь записував. Вірш про те, як мати пече хліб:

«Яйце розіб'є, білком помаже,
На дерев'яну лопату і в піч
І цвіркотітиме іскрами сажа —
Мініатюрна зоряна ніч».

Це просто геніальні рядки, правда? А з юності деякі вірші Ахмадуліної досі пам'ятаю! Вони були дуже близькі тодішнім юнацьким відчуттям:

«О юноши, вам хочется в седло,
Вам снятся сабли серебром туманным...»

— А як ви проводите вільний час? Є якісь захоплення?

— З цим погано. Умови роботи менеджера, директора, художнього керівника в театрі — це надмірна нервова напруга. На жаль, часом не вистачає витримки у стосунках з людьми, та я намагаюся бути стриманим. Не завжди виходить. При цьому я не менш претензійний і до себе — не дуже себе люблю.

— Тим паче треба якось розслаблятися. Чула, ви нерідко буваєте в басейні?

— Раніше ходив не менше п'яти разів на тиждень. Тепер уже два місяці мені це не вдається. Ось мине ювілей і, якщо я переживу все це, відновлю заняття плаванням.

— Ви спритний плавець?

— Плаваю по 45 хвилин безперервно, десь півтора кілометри. Одна жінка в басейні, коли бачить мене, каже: «Наш дельфін прийшов!». А з мене такий дельфін! Кажу: «Еге ж, дельфін, підстаркуватий, лисуватий такий...».

— А чого очікуєте від післяювілейного життя?

— Є два підходи: песимістичний та оптимістичний. Мій — змішаний. Як казав філософ, щастя — це очікування поїзда, що ніколи не прибуде. Ось прийде моє свято, прийдуть люди, які поважають мене, скажуть теплі слова, я буду радий. Потім свято мине, і настануть будні, повсякденні справи, в яких я знаходжу чимале задоволення. Хоча зазвичай все, що ми робимо, відбувається не завдяки, а всупереч. Завжди є певна противага. Але собака бреше, а караван іде. Головне, іде у правильному напрямку. У нашого театру може бути велике майбутнє, це очевидно вже сьогодні, надалі розвиток стане рівноприскореним. Ми правильно знайшли нішу, в якій працюємо, будуємо власну модель розвитку. Ми — музично-драматичний театр, і працюємо саме в цьому напрямку. Нас поєднує колективний розум, колективна справа, колективна праця.

— У нас є все! — підсумував він. — Саме тому будуємо великі творчі плани, саме тому дивимося у перспективу!

Бесіда закінчилась на займеннику «ми», й Марко Матвійович повернувся до справ, ніби забув про ювілейні 60 і згадав про творчі 30.

«О юноши, вам хочется в седло!»

Підготувала Ірина ГЕРМАНЮК.
Фото В'ячеслава ПАШУКА.

■ ПОДРОБИЦІ

Який детектив найкрутіший

Редакція міжнародного альманаху «Детективи» і творча спілка «Конгрес літераторів України» визначили найкращі детективні романи, повісті та їх авторів у 2006 році. У Києві на прес-конференції в УНІАН члени журі назвали авторів-переможців та їхні твори.

Найпопулярніші детективи минулого року визначали за підсумками всеукраїнського опитування серед видавців і розповсюджувачів книг.

Лідерами продажів серед зарубіжних авторів стали інтелектуальний трилер Дена БРАУНА «Код да Вінчі» та повість Бориса АКУНІНА «Нефритовые четки».

У номінації «Русские бабы» за результатами опитування своїх російських колег, ініціатори конкурсу назвали Тетяну УСТИНОВУ, яка за обсягами продажів своїх книг випередила Дар'ю ДОНЦОВУ, Поліну ДАШКОВУ та Олену ЛАГУНОВУ.

Найкращих українських авторів, які працюють у детективному жанрі, було визначено у кількох номінаціях.

Так, найкращим інтелектуальним детективом року стала «Амністія для хакера» Олексія ВОЛКОВА, найкращим «крутим» детективом — повість Євгена Є «Мій тато — кілер». Найкращим дебютом року названо твори Антоніни ДОМІКАН «Загадкова смерть теледиви» та «Вчора не сьогодні» Влада ЗАПРУДНОГО (цим авторам за рішенням журі присуджено, відповідно, 10 та 5 тисяч гривень). Найкращим пригодницьким твором для дітей і підлітків визнано повість «Пригоди Марійки Михайлової» Марії та Сергія ДЯЧЕНКІВ. Окремо ініціатори конкурсу відзначили роман Олександра МЕДВЕДЄВА «Клуб зраджених чоловіків», інтелектуальну повість Наталі ВАРЛАМОВОЇ «Привид замку Ричарда» та іронічні детективи Ксенії КОВАЛЬСЬКОЇ та Олени ЖУРАВЛЬОВОЇ.

Крім того, за результатами конкурсу видавцям детективної літератури — видавництвам «Фоліо» (Харків) і «Кальварія» (Львів) та кращим книгорозповсюджувачам — київському підприємству «Книжковий ринок «Петрівка» і магазину «Знання», а також визначеним авторам будуть вручені спеціальні нагороди.

— Альманах «Детективи» — новий проект нашої творчої спілки, — розповідає голова «Конгресу літераторів України» письменник Юрій Каплан. — Але вже в лютому його можуть одержати його перші передплатники (передплатний індекс — 96361). А що стосується планів на майбутнє, то надалі кількість номінантів буде розширено. Будуть премії за найкращий «шпигунський роман» року, найкраще журналістське розслідування. І, сподіваємося, вручимо премію ім. В. Винниченка — за найкращий політичний детектив.

УНІАН.

«Мир древности» вже сьогодні

Група севастопольських істориків започаткувала видання науково-популярного альманаху «Мир древности». Колектив очолив кандидат історичних наук Євген Туровський. Директор проекту — кандидат економічних наук Валерій Горбатов.

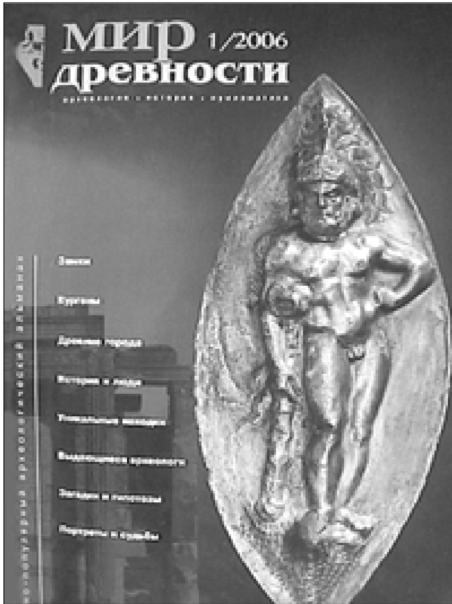
Знайомство з першим номером дає підстави вважати, що видання знайде свого читача не тільки в середовищі фахівців — істориків або археологів. Автори подають інформацію не лише цікаву, а й ексклюзивну. Так, наприклад, науковий співробітник Севастопольського національного археологічного заповідника «Херсонес Таврійський» Наталя Діброва у статті «Тінь Артеміди на кримських скелях» розповідає про те, що образ Артеміди, що вбиває лань, вперше в античному мистецтві було відтворено саме в Херсонесі Таврійському (нині — Севастополь).

З публікації в журналі можна довідатися, як вигадливо часом переплітається історія давня і не дуже. У 1837 році російський цар відвідав Керч. У переддень його приїзду було знайдено гробницю цариці Рескупориди. Й імператор відразу поповнив експозицію петербурзького Ермітажу найціннішими знахідками Кримської експедиції.

Назва альманаху не дає авторам підстав для твердих обмежень у розробці тем — для дійсно цікавих і нових інформацій або трактування подій редколегія знайде місце в журналі для новітньої історії, наприклад, для спогадів і досліджень подій Великої Вітчизняної війни.

Володимир ІЛЛАРІОНОВ.

Севастополь.

З уроків не повернувся

День Святого Миколая був одним із улюблених Владикових свят. До цієї дати хлопець не дожив один день. Як уже повідомлялося, шестикласника школи № 2 міста Авдіївки було знайдено повішеним у спортзалі школи. Звістка про фатальну загибель приголомшила місто. Обставини трагедії намагалася з'ясувати кореспондент «Голосу України».

Школа: полікував зуби, а потім...

Про небажання педагогів школи говорити із журналістом здогадатися було неважко. Директор школи Наталія Дудник перебувала на лікарняному. Її співробітники відмовилися спілкуватися під диктофонний запис. Загибель учня стала нелегким і, вважають у педколективі, незаслуженим випробуванням. Заклад, де навчаються понад 600 юних мешканців міста, має непогану репутацію. Тому критику на адресу школи, яка вже пролунала зі сторінок деяких газет, тут сприймають болісно. Мовляв, ми зробили все, що змогли.

У розмові «без диктофона» версія подій 18 грудня має такий вигляд. П'ятим уроком у шостому «Б» була етика. Серед уроку вчителька начебто зробила зауваження Владу і попросила його піти до директора та розповісти про свою поведінку. Можна здогадатися, що поведінка була не зразкова. Хлопець вийшов за двері. Як стверджують у школі, спочатку шестикласник завітав до кабінету стоматолога і полікував там зуби. Що сталося потім, поки що залишається слідчою таємницею. Але невдовзі хтось із перехожих, проходячи повз вікно малого спортзалу, побачив моторошну картину...

Владик висів коміром на гаку на висоті 1 метр 60 сантиметрів від підлоги. Під ногами була перекинута лавка. Вчителі та учні кинулися знімати хлопця. Викликали «швидку», а до її приїзду намагалися робити штучне дихання та масаж грудної клітки. Та повернути до життя шестикласника не вдалося.

У школі кажуть, що загиблий був непростою дитиною. Конфлікт із учителями свого часу призвів до того, що мати перевела Влада із школи № 1 до школи № 2, хоча остання й розташована далі від дому. У новій школі хлопець закінчив п'ятий клас і пішов у шостий. Учителі зізнаються, що в учня були проблеми із дисципліною. Але щоб учинити самогубство...

Прокуратура: триває перевірка

Прокуратура Авдіївки негайно розпочала перевірку обставин нещасного випадку. Як повідомили «Голосу України» у пресслужбі обласної прокуратури, о 13-й годині 18 грудня надійшло повідомлення про те, що у спортзалі школи № 2 знайдено труп учня шостого класу, 1995 року народження. На шиї виявлено странгуляційну борозну від спортивної куртки. Хлопець висів на гачку, який призначений для закріплення волейбольної сітки, під ним була перекинута лавка. До завершення дослідчої перевірки правоохоронці утримуються від подробиць і коментарів. Тому питання — чи правда, що Владик і раніше «пустував», підвішуючись на гачку і лякаючи однолітків, чи були свідки (свідок?) його останніх хвилин життя, чи було це самогубство, чи був відчинений спортзал — поки залишаються.

Мати: «Моя дитина не могла цього зробити!»

Родина загиблого учня мешкає у приватному секторі в одному із селищ Авдіївки. Сім'ю не зарахуєш до заможних: мати, тирічна сестричка, бабуся-пенсіонерка. Владик був єдиним «мужиком» у родині. Утім, бабуся Валентина Олександрівна каже, що до батька хлопчика претензій не має: він хоча і живе в Донецьку, але вчасно платив аліменти і регулярно приїздив поспілкуватися з сином.

— Але чоловічої руки в домі все-таки не вистачало, — зітхає жінка. — І останні три роки ми жили дуже важко. Дочка була у декретній відпустці, я — на пенсії. Наташа (мати Владика. — **Авт.**) змушена була навіть раніше вийти і влаштуватися на роботу на хлібозавод. Платили 400 гривень. Плюс 200 гривень аліментів на Владика та мої 300 гривень пенсії. Ось і всі гроші на чотирьох.

Усе найкраще в родині віддавалося дітям. Коли дочка підросла, Наталія змінила роботу — пішла транспортерником на коксохімічний завод. Зарплата там вища, колектив гарний — здавалося б, жити і жити... Але в сім'ю прийшло горе.

— Я вважаю, що моя дитина не могла цього зробити сама, за власною волею, — переконана мати. — Вважаю, це було вбивство. Не знаю, хто таке міг зробити. Можливо, випадково, лякали... Не знаю.

Жінка говорить крізь сльози. До розмови підключається бабуся. Прошу розповісти, чому Владика у школі називали «важким учнем» і чому хлопця перевели з однієї школи до іншої. За словами Валентини Олександрівни, колектив школи № 1 наполягав на тому, щоб учня перевели до іншого навчального закладу, навіть не чекаючи кінця навчального року, — через конфлікт із учителями. До нового місця навчання хлопцеві доводилося діставатися автобусом, однак мати пішла на такий крок. Начебто дуже вже незатишно доводилося синові в попередній школі.

— Владику в школі було нецікаво, — пояснює бабуся. — Мабуть, учителі не могли його зацікавити. Раз він не слухає, то стає вигнанцем. Учитель починає: мовляв, ти і такий, і сякий, і заважаєш класу. А він розвернувся та пішов. Дома ніби займається, перевіряли уроки. Поріг школи переступив — і все забув. «Не питайте мене і не чіпайте».

А водночас, додає моя співрозмовниця, хлопець із задоволенням їздив на додаткові заняття з англійської мови: щоб дістатися вчасно, виходив із дому за дві години до початку. Зі шкільних предметів дуже любив українську мову, хоча в родині завжди говорили російською. Тепло відгукується бабуся про керівника центру дитячої та юнацької творчості Людмилу Брожик (у центрі працював літній табір, який відвідував її онук). І до кожного з дітей, в тому числі «важких», колектив ентузіастів зумів знайти підхід.

— Він так любив життя! А прийшов до школи — і таке накоїв. Не вірю. Очевидно, якийсь нещасний випадок стався. Чекаємо на рішення прокуратури, — підсумовує Валентина Олександрівна.

Віка, маленька сестричка Владика, поки що не розуміє, що трапилося. Дівчинці кажуть, що братик поїхав десь далеко. Але вже зараз мати з острахом думає про те, що за кілька років дочку треба буде віддавати до школи. До якої?

Ліна КУЩ.

На знімку: школа № 2, де навчався загиблий Владик.

Фото автора.

— Я вважаю, що моя дитина не могла цього зробити сама, за власною волею, — переконана мати. — Вважаю, це було вбивство

1. Замовник торгів
ТОВ «Сервіс-Інвест»
код ЕДРПОУ 31018149
1.1. Поштова адреса: **83055, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151**
1.2. Юридична адреса: **83055, м. Донецьк, бул. Шевченка, 11**
1.3. тел./факс: **(062) 381-75-48, 381-75-49**
e-mail: *kucher@servisinvest. donetsk. ua*
2. Інформація про предмет закупівлі:
Закупівля провода та кабеля ізольованого, а саме:
ЛОТ 1
Закупівля кабеля силового та контрольного;
ЛОТ 2
Закупівля провода та кабеля низьковольтного, для систем телекомунікацій та приладів керування та оброблення інформації.
3. Місце та спосіб отримання тендерної документації:
83055, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151, кімната 518, на письмовий запит.
3.1. Місце та кінцевий строк подання тендерних пропозицій:
83055, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151, кімната 518 до 13.00 02.02.2007 р.
3.2. Місце та дата розкриття тендерних пропозицій:
83055, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151, кімната 511 о 14.00 02.02.2007 р.
4. Додаткова інформація:
4.1. Процедура здіснення закупівлі: відкриті торги;
4.2. Відповідальний за проведення торгів: Кучер Дмитро Анатолійович;
4.3. Вартість тендерної документації: безкоштовно

Господарський суд Житомирської області (10002, м. Житомир, майдан Путятинський, 3/65) постановою від 19 грудня 2006 року за справою 14/261 «б» визнав Відкрите акціонерне товариство «Норинський щебеневий завод» (11100, с. Норинськ, Овруцького району, код ЄДРПОУ 04865033) банкрутом і відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Петричук Б. Б. (ліцензія АВ 158323 від 24.10.2006 року), адреса: Житомирська обл., м. Бердичів, вул. Свердлова, 57, кв. 63, тел. 04143 40378.

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

1. Згідно з Постановою Господарського суду Харківської області від 13.10.2006 року по справі №Б-48/92-06 юридичну особу ТОВ «Таїр-Енергія», код ЄДРПОУ 30343866, юридична адреса: 63404, Харківська обл., Зміївський район, м. Зміїв, Таранівське шосе, 5, визнано банкрутом та відносно нього відкрита ліквідаційна процедура відповідно до ст. 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом. Строк завершення ліквідаційної процедури - 13 жовтня 2007 року. Печатки, штампи, свідоцтво про державну реєстрацію та установчі документи підприємства вважати недійсними.

2. Згідно з Постановою Господарського суду Харківської області від 26.10.2006 року по справі №Б-50/165-06 юридичну особу ТОВ фірма «Агротех», код ЄДРПОУ 23906973, юридична адреса: 63400, Харківська обл., Зміївський район, м. Зміїв, вул. Донецька, 3, визнано банкрутом та відносно нього відкрита ліквідаційна процедура відповідно до ст. 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом. Строк завершення ліквідаційної процедури - 26 жовтня 2007 року. Печатки, штампи, свідоцтво про державну реєстрацію та установчі документи підприємства вважати недійсними.

3. Згідно з Постановою Господарського суду Харківської області від 29.05.2006 року по справі №Б-39/50-06 юридичну особу ТОВ «Зміїв-Робле», код ЄДРПОУ 31374502, юридична адреса: 63400, Харківська обл., Зміївський район, м. Зміїв, вул. 50 років Комсомолу, 115, визнано банкрутом та відносно нього відкрита ліквідаційна процедура відповідно до ст. 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом. Строк завершення ліквідаційної процедури - 29 травня 2007 року. Печатки, штампи, свідоцтво про державну реєстрацію та установчі документи підприємства вважати недійсними.

4. Згідно з Постановою Господарського суду Харківської області від 22.05.2006 року по справі №Б-50/64-06 юридичну особу ТОВ агропромислова фірма «Агросистема», код ЄДРПОУ 24672626, юридична адреса: 63400, Харківська обл., Зміївський район, м. Зміїв, вул. Леніна, 29, визнано банкрутом та відносно нього відкрита ліквідаційна процедура відповідно до ст. 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом. Строк завершення ліквідаційної процедури - 22 травня 2007 року. Печатки, штампи, свідоцтво про державну реєстрацію та установчі документи підприємства вважати недійсними.

5. Згідно з Постановою Господарського суду Харківської області від 25.10.2006 року по справі №Б-39/130-06 юридичну особу ПП «Будденталь», код ЄДРПОУ 31374518, юридична адреса: 63460, Харківська обл., Зміївський район, сел. Комсомольське, Балаклійське шосе, 6, визнано банкрутом та відносно нього відкрита ліквідаційна процедура відповідно до ст. 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом. Строк завершення ліквідаційної процедури - 25 жовтня 2007 року. Печатки, штампи, свідоцтво про державну реєстрацію та установчі документи підприємства вважати недійсними.

Господарським судом Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, Майдан Незалежності, 1) за заявою ДПІ у Городоцькому районі порушено провадження у справі №3/317-Б про визнання банкрутом ТзОВ ім. Фрунзе (32025, с. Новий Світ Городоцького району Хмельницької області, р/р 260099317, МФО 315966 у ХОД АППБ «Аваль», код підприємства - 0378780).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Меланчука Василя Івановича (ліцензія АБ №116279 від 04.02.2005 р., смт. Ярмолинці, вул. К. Венгера, 16, кв. 1).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Київський міжобласний апеляційний господарський суд повідомляє про підготування матеріалів на обрання Федорчука Руслана Васильовича на посаду судді безстроково.

В оголошенні газети «Голос України» від 29.12.2006 за № 249 (3999), про визнання банкрутом ТОВ «Атлас Системс», внести поправки, які читати та вважати правильними: «справа № 43/857 від 20.12.2006 р., код ЄДРПОУ 33444780».

Відкрите акціонерне товариство «Енергопостачальна компанія «Житомиробленерго» (10014, м. Житомир, вул. Пушкінська, 32/8, контактний телефон: (0412) 402-426, 402-561, факс: 402-044, E-mail: **tender@obl.zt.energy.gov.ua**) проводить тендер із виконання робіт щодо очищення трансформаторного масла.

Тендерна документація на вимогу замовника надається протягом 15 календарних днів з моменту опублікування.

Останній термін подання тендерних пропозицій - 20 днів з моменту опублікування.

Закрите акціонерне товариство «Спільне українсько-казахстансько-російське підприємство з виробництва ядерного палива» повідомляє про проведення 8 лютого 2007 року о 10.00 позачергових загальних зборів акціонерів, що відбудуться за адресою: 04071, Україна, м. Київ, вул. Костянтинівська, 31.

Порядок денний:

1. Обрання членів Наглядової ради ЗАТ «СП УКРТВЗ» від ВАТ «ТВЕЛ»,
2. Щодо можливості та умов подовження після 2010 року положень Угоди між Урядом Республіки Казахстан, Урядом Російської Федерації та Кабінетом Міністрів України про сприяння розвитку і діяльності закритого акціонерного товариства «Спільне українсько-казахстансько-російське підприємство з виробництва ядерного палива».

Довідки за тел.: 568-59-88, 568-59-46, 238-68-52.

Ліквідатор ТОВ «Агрофірма ім. Ілліча» поводіть публічні торги (аукціон) з продажу майна підприємства-боржника, розташованого за адресою: АР Крим, Бахчисарайський район, с. Танкове.

Загальна характеристика об`єктів продажу:
1. Лот № 1 — молочно-товарна ферма (складається з будівлі гаражів, бійні, ветамбулаторії, телятнику, санпропускнику, ваговій, силососховищу, огорожі), початкова ціна — 49 750 грн. 00 коп. з ПДВ.
2. Лот № 2 — 2/3 будівлі цеху з виготовлення тютюну, початкова ціна 85 504 грн. з ПДВ.
3. Лот № 3 — будівля млину у селі Куйбишеве, початкова ціна — 2 500 грн. 00 коп. з ПДВ.
4. Лот № 4 — 55/100 будівлі «контори будівельного двору», початкова ціна — 30 415 грн. з ПДВ.

Гарантійні внески (5% від початкової ціни) перераховуються на рахунок ТОВ «Агрофірма ім. Ілліча» 26007013722300, ЗКПО 03759814, МФО 351005 в АКІБ «УкрСиббанк» м. Харків до 15.02.2007 р. включно. Заявки на участь в аукціоні приймаються до 15.02.2007р. включно за адресою: м. Сімферополь, вул.. Набережна, 83-а, кв. 37. З питань ознайомлення з технічним станом об`єктів продажу, оформлення участі в аукціоні звертатися за тел.: 8-050-360-41-78.

Фіксовані (особливі) умови аукціону: активи продаються за принципом "як є", без права покупця на претензії з приводу кількості та якості придбаного майна у подальшому; рішення питань оформлення прав землекористування, а також державної реєстрації прав власності на придбане майно здійснюється та оплачується покупцем самостійно.

Публічні торги (аукціон) відбудуться 16.02.2007 р. о 10:00 за адресою: Бахчисарайський район, с. Куйбишеве, Палац культури.

Переможцем аукціону визнається той учасник, який запропонував найвищу ціну за об`єкт продажу. Результати публічних торгів (аукціону) оформлюються протоколом, якій є підставою для укладення протягом 15 днів договору купівлі-продажу між покупцем та боржником.

Господарський суд Херсонської області (73000, м. Херсон, вул. Горького, 18) постановою від 10.01.2007 р., справа № 5/1-Б-07 визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру Товариства з обмеженою відповідальністю «Вінада транс сервіс», код ЄДРПОУ 30527544 (73025, м. Херсон, вул. Суворова, 51, к. 22, р/р 2600801691683 ВАТ «Укрексімбанк» філія в м. Херсоні, МФО 352639). Ліквідатором призначено Чайку О. С. (ліцензія серія АБ № 271783 від 17.04.2006 р.), адреса: 73000, м. Херсон, Бериславське шосе, буд. 10-А, кв. 12, тел. (0552) 51-03-69). Вимоги кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Ухвалою Господарського суду Дніпропетровської області (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-А) від 28.12.2006 р. по справі №Б 24/358-06 введено процедуру розпорядження майном боржника - Підприємства з іноземними інвестиціями «Фішер Трейдинг Корпорейшн» (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Калинова, буд. 87-А, п/р №26005106064001 в ЗАО КБ «ПриватБанк», код ЄДРПОУ 30004313, МФО 305299).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Лященко Сергія Сергійовича (ліц. серії АБ №176118, поштова адреса: 49044, м. Дніпропетровськ, а/с 2794, тел.: 8-056-788-61-68).

Заяви кредиторів та санаторів до боржника приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Ухвалою господарського суду Івано-Франківської області (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 16) від 16 листопада 2006 р. порушено справу № Б-7/235 про банкрутство Закритого акціонерного товариства «Магній», 77300, м. Калуш, Івано-Франківської області, код 31587185, р/р 26005301670834, МФО 336387 в Промінвестбанку м. Калуш та введено процедуру розпорядження майном. Розпорядником майна призначено Гошовську Олену Вікторівну (ліцензія Мінекономіки України серії АА № 779310 від 19.10.2004 р., Львівська обл., м. Стрий, вул. Січових Стрільців, 10, кв. 82).

Заяви кредиторів та інвесторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Відкрите акціонерне товариство «Енергопостачальна компанія «Житомиробленерго» (10014, м. Житомир, вул. Пушкінська, 32/8, контактні телефони: (0412) 402-426, 402-528, факс: 402-426, **E-mail: tender@obl.zt.energy.gov.ua**) проводить тендер із страхуванням.

Тендерна документація на вимогу замовника надається протягом 15 календарних днів з моменту публікації.

Останній термін подання тендерних пропозицій - 20 днів з моменту публікації.

Печатка і штампи, які мають реквізити «Корпорація Укргазконтракт, м. Київ, код ЄДРПОУ 30219480», вважати недійсними.

Постановою господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) по справі №43/423 від 07.12.2006 р. Товариство з обмеженою відповідальністю «Далпорт-К» (м. Київ, вул. Еспланадна, 2-А, код 30855781, р/р 2600310177 в АППБ «Аваль», МФО 300335) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Постановою від 07.12.2006 р. ліквідатором Товариства з обмеженою відповідальністю «Далпорт-К» призначено арбітражного керуючого Гусара І. О. (ліцензія серії АА №719858 від 04.03.2004 р.), поштова адреса: 01030, м. Київ, а/с 29.

Господарський суд Сумської області (м. Суми, пр. Шевченко, 18/1) ухвалою від 06.12.2006 року порушив справу № 6/156-06 про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Науково-дослідний інститут магнітних носіїв інформації» (41100, Сумська обл., м. Шостка, вул. Гагаріна, 1, код ЄДРПОУ 00209875, п/р 26009301710273 ПІБ, МФО 337397).

Розпорядником майна Відкритого акціонерного товариства «Науково-дослідний інститут магнітних носіїв інформації» призначено арбітражного керуючого Нагорнєву Тетяну Володимирівну, ліцензія серії АВ № 158303 від 19.10.2006 року (адреса: м. Суми, вул. Гагаріна, 2, тел./факс: (0542) 22-14-06).

Заяви кредиторів приймаються протягом одного місяця від дня публікації оголошення.

Постановою господарського суду м. Києва від 10.01.2007 р. по справі № 23/615-б ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «КОМПАНІЯ «УКРГАЗТОРГ» (02094, м. Київ, вул. Червоногвардійська, 5, ЄДРПОУ 33883628) визнано банкрутом та розпочата ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Федорченка Андрія Володимировича (ліц. АА № 779212 від 11.08.04 р.), адреса: 61058 м. Харків, вул. Р. Ролана, 12, оф. 416.

Кредитори протягом місяця після опублікування даного оголошення можуть звернутися із заявою про визнання кредитором по справі до господарського суду м. Києва та ліквідатора.

Господарський суд м. Києва, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б, постановою по справі №43/890 від 27.12.2006 р. визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю Виробничо-комерційне підприємство «Фармвест» (адреса: 04107, м. Київ, вул. Підгірна/Татарська, 3/7, ЄДРПОУ 23932640) і відкриває ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Кушнарьова Д. В. (адреса: м. Київ, вул. Мельникова, 2/10).

Кредитори протягом місяця після опублікування даного оголошення можуть звернутись із заявою про визнання кредитором по справі до господарського суду м. Києва.

Ухвалою господарського суду Дніпропетровської області (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) від 26.12.2006 р. порушено провадження у справі № Б24/405-06 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю спеціалізованого центру технічного обслуговування «Варіант» (49044, м. Дніпропетровськ, вул. Гоголя, 20, код ЄДРПОУ 25013759, п/р 2600630233401 в АБ «Кредит-Дніпро», МФО 305749), введено процедуру розпорядження майном.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Морозова І. А. (ліцензія серії АБ № 271599 від 15.12.2005 р., адреса: 49044, м. Дніпропетровськ а/с 2734, тел. (056) 770-27-40).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

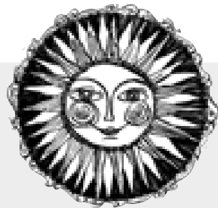
Постановою Арбітражного (господарського) суду м. Києва від 30.06.1996 року по справі № 15/07 Акціонерний комерційний Український банк «Відродження» (юридична адреса: 252030, м. Київ, вул. М. Коцюбинського, 7а, код ЄДРПОУ 14290022) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру. 01.11.2006 року поновлено провадження у справі № 15/07 та Ліквідатором банкрута призначено Клименко Світлану Юріївну (сертифікат НБУ на право здійснення тимчасової адміністрації та ліквідації банків серії ЛТ № 000060-ЛТ).

Адреса для листування: 03035, м. Київ, а/с-42, телефон: 8 044 592-75-41.

КУРІНЬ

СУБОТА, 13 СІЧНЯ 2007 ■ № 5 (4005)

14 січня **в Україні буде хмарно з проясненнями. По всій території, окрім південних та більшості центральних областей, часом дощі. Вітер південно-західний та західний, 7—12 м/с, місцями пориви до 15—20 м/с. Температура вночі 1—6 тепла, вдень 4—9 градусів вище нуля, на заході та півдні до 12 тепла; в Карпатах уночі 0—5 морозу, вдень близько нуля.**

Свобода слова

Мила й добропорядна подружня пара тихо дивилась телевізор. Раптом через сусідську стіну почулися відгуки якоїсь грандіозної сімейної сварки. Чоловічі й жіночі голоси щось вигукували, до когось волали, бозна-що декларували. Чоловік та жінка полохливо перезирнулися й виключили звук у своєму телевізорі. Теперечки вони вже розпізнавали окремі слова й фрагменти фраз, і від того стало ще моторошніше.

— Ви обікрали безвинних людей і не відчуваєте жодних докорів сумління! — аж волав захриплий жіночий голос.

— Вона крадійка! — перекрикував жінку чоловічий фальцет. — Ця жінка обікрала занадто багатьох і в тому числі й мене персонально! Крадійка, крадійка! А ця миловидна зовнішність — такий само обман, як і все, про що вона говорить! Вона завжди бреше, завжди!

— Сам брешеш! — заверещала жінка. — Люди добрі, ви ж знаєте, стан брехні перманентний і притаманний своєму володареві вже довгі роки!

— Якісь кримінальні розборки... Може, викликати міліцію?! — вимовила жінка, але чоловік приклав до губ вказівного пальця і вичавив придушене:

— Тс-с-с...

— Дивіться на цих злодюг! — знову дер горлянку якийсь чолов'яга. — Вони обікрали бідних людей і багато років лизали зад ось цьому чоловікові, котрий, немов той янгол, нахабно сидить теперечки перед нами!

— Не думав, — сповнений гніву й докору, прошепотів чоловік, — ну просто не йму віри, що наш сусід, така інтелігентна та вихована на вигляд людина, отак дозволяє у своїй хаті бешкетувати достеменним безсоромникам.

— Тс-с-с! — тепер уже дружина воліла тиші, бо рейвах за стіною раптово вщух і чітко й розбірливо пролунало:

— Ви дивитесь передачу «Свобода слова». Рекламна пауза.

— Тю! — здивувалася жінка. — Та це ж «Свободу слова» крутять по телевізору. З такою чутністю і справді достеменну еліту нації легко грішним ділом сплутати з якимось бомжівським непотребом.

— Панові Шустеру не звикати, — немов виправдовуючись за чільних учасників дискусії, спробував заспокоїти дружину розважливий чоловік. — Напевне, він не раз на власні очі бачив, як б'ються англійські лорди в своєму парламенті. А що вже чекати від наших, як той казав, кожум'яцьких аристократів! І свобода слова в них своя, особлива, яка суто по-українськи зветься...

І він по складах вимовив це загадкове інтригуюче слово:

— Ско-ро-ба-гаць-ка!

Юрій БОЛЬШАК.

ВІН цього дня

13 СІЧНЯ

■ *1827 р. 180 років від дня народження Миколи Бекетова, одного із основоположників фізичної хімії.*

■ *1842 р. Народився український письменник, перекладач Василь Мова.*

■ *1877 р. 130 років від дня народження Льва Мацієвича, українського конструктора, корабельного інженера і льотчика, автора проекту першого авіаносця.*

■ *1897 р. Відкриття в Києві першого кінотеатру.*

■ *1901 р. За антиурядові виступи 183 студентів Київського університету віддали в солдати.*

■ *1934 р. В УРСР установлено почесні звання «народний артист», «заслужений артист», «заслужений діяч науки», «заслужений діяч мистецтв».*

■ ГЕНІАЛЬНІ ФРАЗИ

☞ ***«Дослідити цей факт доволі непросто. Для цього треба самому напитися і проїхати машиною тим же маршрутом!»*** *Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.*

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

■ ТЕЗИ Й АНТИТЕЗИ

☞ ***Легко йти в атаку, коли підштовхують у спину багнетами.***

☞ ***Емансипована жінка може бути навіть президентом, але не філософом — треба мислити.***

Володимир ГОЛОБОРОДЬКО.

Комп'ютерне ха-харакірі

Пам'ятаєте знамениту рубрику «страшне перо не в гусака?..» Так от, інтелект комп'ютера, його перекладацькі здібності запросто можуть заткнути за пояс будь-якого писаку з пером. Не вірите?! Тоді у рубриці «Машинна логіка» читайте:

Оригінал	Переклад
● «...добавьте масло, сахар, ванилин. Все взбейте».	«...додайте масло, цукор, ванілін. Усіх збийте»
● *заочник*	*заглазник*
● очна форма навчання	глазная форма обучения
● *добровільні народні дружини*	*добровольные народные жены*
● люди викладають шалені гроші	люди преподают неистовые гроши
● *дійсний член академії*	*соответствующий действительности член академии*
● черговий лікар швидкої допомоги	очередной врач быстрой помощи
● *«з Німеччини, Португалії, Панами»*	*«из Германии, Португалии, Господами»*
● у нетрях пам'яті	«в трущобах памяти»
● *«взрывы уносят жизни»*	*«вибухи несуть життя»*
● заключенные палестинцы	«укладені палестинці»
● *«...говорит Игорь, невольно сжимая кулаки»*	*«...каже Ігор, мимоволі стискаючи куркулів»*
● кафе з літнім майданчиком	«кафе с пожилой площадкой»

Зібрала Софія СЛАВИНСЬКА.

■ ДОШКА ПОШАНИ

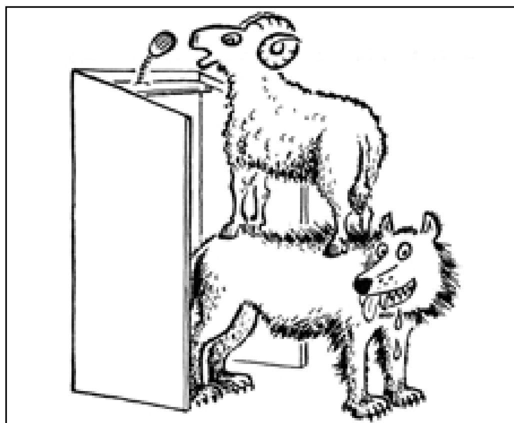
Рупор правди

Олександр Стоян, народний депутат:
— На початок 2007 року можна заявити, що уряд виконав антикризову програму.

Від чергового:
— Віримо! Таж усе, що кажете ви, — щира правда!

Чисто адвокат

Ніна Карпачова, кандидат на крісло омбудсмана:

— Я завжди захищала і захищатиму права винятково тільки конкретної людини...

Від чергового:
— Гадаю, що чисто конкретні люди будуть задоволені!

Як завжди!

Юрій Єхануров, народний депутат:
— Ви знаєте, як завжди в українців — так, але трошки не так...

Від чергового:
— Не так голосно! А то, не доведи Боже, хтось створить іще один виборчий блок: «Трошки не так!».

З молотка

Валентина Семенюк, глава Фонду Держмайна:

— Якби я так діяла, як пан Чечетов продав «Криворіжсталь», а потім мені довелося через суди повертати цей об'єкт і... повертати різницю вкраденого, то я думаю, що йому довелося б продавати майно партії.

Від чергового:
— А хто його купив би? Знову звертатися до пана Лакші Мітал?

Все умовне?

Віктор Янукович (напередодні різдвяних свят членам уряду):

— Щодо відпочинку, то він буде умовний... Умовний!

Від чергового:
— Воно і зрозуміло! Умовна праця передбачає умовний відпочинок?!

Мал. Миколи КАПУСТИ та Василя ФЛЬОРКА.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО**, Анатолій **ГОРЛОВ**, Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА**, Іван **ІЛЛЯШ**, Світлана **ПИСАРЕНКО**, Віталій **СУДДЯ**.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2007 рік: для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 10 грн на місяць. Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 143

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

4 820094 010053 >